

SREBRNY JUBILEUSZ

Stowarzyszenia Seniorów

Lotnictwa Wojskowego RP

*„Lotnictwo to wiedza, koleżeństwo, samodzielność i precyzja,
a jego historią i dumą są seniorzy”*

- płk dypl. Tadeusz Myśko

Poznań 2014 r.

Szanowni Państwo!

Serdecznie gratuluję pięknego jubileuszu – 25 lat istnienia Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, najliczniejszej w kraju organizacji społecznej skupiającej lotników.

Rocznica taka skłania do refleksji nad osiągnięciami Stowarzyszenia oraz do planowania przyszłości.

Na przestrzeni minionego ćwierćwiecza z wieloma członkami SSLW RP, będącymi jeszcze czynnymi żołnierzami, miałem przyjemność współpracować, zarówno, jako podwładny jak i przełożony. Z ogromną satysfakcją włączałem się do realizacji podejmowanych przez Państwa inicjatyw. Zawsze budziły one we mnie podziw dla niesłychanej kreatywności oraz godnego podziwu zaangażowania seniorów lotnictwa w pracę na rzecz kultywowania chlubnych tradycji polskich skrzydeł.

Jako Dowódca Generalny z nie mniejszą satysfakcją przyjmuję Państwa działalność. Znakomicie ubogaca ona przedsięwzięcia jednostek Sił Powietrznych oraz życie lokalnych społeczności. Cieszę się, że nasze wspólne inicjatywy dobrze promują służbę lotników oraz pozwalają kultywować wielkie tradycje biało-czerwonej szachownicy.

Z okazji jubileuszu szczególnie dziękuję Stowarzyszeniu Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP za:

- współorganizację obchodów 80 rocznicy katastrofy Franciszka Żwirki i Stanisława Wigury w Cierlicku w 2012 roku oraz ufundowanie repliki pamiątkowego dzwonu, która trafiła do tamtejszego Domu Polskiego;

- sprowadzenie i przekazanie do Muzeum Sił Powietrznych sztandaru Koła Stowarzyszenia Lotników Polskich w Derby w Wielkiej Brytanii;

- owocną współpracę z Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie;

- pomysł budowy na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach Pomnika Chwały Lotnikom Polskim, dla upamiętnienia obchodów stulecia polskiego lotnictwa;

- pracę z młodzieżą szkolną, która uczy się od Państwa nie tylko szacunku do służby wojskowej, ale także bycia gorącymi patriotami.

Jednocześnie Panu gen. dyw. pil. Franciszkowi Maciole, prezesowi Stowarzyszenia, a przed laty mojemu przełożonemu, dziękuję za doskonałe kierowanie-dowodzenie organizacją, mającą oddziały w całej Polsce. Cieszę się, że tak kompetentna i zaangażowana w sprawy lotnictwa osoba przewodzi lotnikom-seniorom.

Wszystkim Seniorom życzę wielu lat spędzonych z najbliższymi, w zdrowiu oraz pogodzie ducha, a także satysfakcji z osiągnięć w pracy społecznej.

Mam nadzieję, że nasza wojskowa i lotnicza rodzina nadal będzie mogła liczyć na Państwa wsparcie oraz cenne rady, tak przydatne podczas wykonywania codziennych obowiązków służbowych.

Już dziś mogę zapewnić, że gdy w przyszłości i ja przejdę w stan spoczynku, wstąpię w szeregi Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP.

Z lotniczym pozdrowieniem

General broni pilot Lech Majewski
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych

Warszawa, 14 czerwca 2014 roku

Płk dr Leszek Czarnyszewicz
Ppłk Andrzej Górczyński

MONOGRAFIA 25-LECIA

Stowarzyszenia Seniorów

Lotnictwa Wojskowego

Rzeczypospolitej Polskiej

Od autorów

Rok 2014 to rok jubileuszu 25-lecia powstania Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej. Poprzedziła go obchodzona w 2008 r. 90 rocznica Lotnictwa Polskiego. Lotnictwa, z którego wywodzą się założyciele i członkowie Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie powstało na Ziemi Wielkopolskiej. Tu w atmosferze wielkiego patriotyzmu i zwycięskich walk Powstania Wielkopolskiego, powstawało lotnictwo wojskowe. Tworzyli je ludzie, którzy umiłowali Ojczyznę; ludzie o dużej wiedzy i umiejętnościach, którzy poszanowanie rzetelnej pracy wynieśli ze swych rodzinnych domów. Te wartości były i są charakterystyczne dla środowiska lotniczego. Stąd wywodził się pierwszy Inspektor Wojsk Lotniczych (dowódca powstańczego lotnictwa wielkopolskiego) gen. bryg. pil. Gustaw Macewicz. Tutaj przez wiele lat dowodzili generałowie Jan Raczkowski, Henryk Michałowski, Tadeusz Krepski i Tytus Krawczyc.

Naszym kolegom i sympatykom chcemy w krótkiej formie przekazać historię lotnictwa wojskowego oraz pokazać początki, rozwój i dorobek Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Nie było by to możliwe, gdyby nie możliwość skorzystania z materiałów wcześniej opracowanych przez wielu autorów. Dlatego też autorzy tego opracowania serdecznie dziękują wszystkim osobom, dzięki którym stało się możliwe pozyskanie tak licznych materiałów źródłowych.

Szczególnie dziękujemy gen. dyw. pil. Tytusowi Krawczycowi autorowi publikacji pt. „Szczęście w chmurach”, płk. dr. Józefowi Zielińskiemu autorowi opracowania „90 lat Lotnictwa Polskiego”, płk. mgr. inż. Stanisławowi Opiekułskiemu autorowi monografii „Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej 1989-1999”, płk. pil. dr. Stanisławowi Bałajowi autorowi opracowania „Powstanie Polskiego Lotnictwa Wojskowego (lata 1917-1920)” oraz współautorom monografii z okazji 20-lecia Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej – płk. dypl. nawig. Marianowi Chodorowskiemu i płk. dypl. Andrzejowi Kowalczykowi.

Dziękujemy gen. dyw. pil. Franciszkowi Maciole, płk. dypl. pil. Zenonowi Zgole i płk. dypl. Jerzemu Sosze za uwagi i poprawki.

Mamy nadzieję, że monografia, chociaż w części uhonoruje działalność członków Stowarzyszenia, którzy lotnictwu wojskowemu poświęcili większość swojego życia; ludziom, którzy ukochali swój zawód, którzy zawsze byli gotowi wykonać każde zadanie dla chwały polskich skrzydeł. To dzięki nim powstało i funkcjonuje Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP.

HISTORIA LOTNICTWA WOJSKOWEGO

Lotnictwo Sił Powietrznych

Początki polskiego lotnictwa wojskowego sięgają I wojny światowej. Do tworzenia formacji lotniczych przystąpiono w I Korpusie Polskim gen. Józefa Dowbora-Muśnickiego w Mińsku Litewskim w 1917 roku. W 1918 r. utworzono w Bobrujsku Awiację I Korpusu Polskiego.

Podobne działania prowadzone były w II Korpusie Polskim gen. Józefa Hallera. W tym korpusie utworzono I Polski Oddział Awiacyjny Bojowy w Dunajowicach i II Oddział Awiacyjny w Jassach.

Po odzyskaniu niepodległości, wraz z tworzeniem państwa, przystąpiono do organizowania polskich sił zbrojnych. Formowano je od podstaw. Początki nie były łatwe, brakowało doświadczeń, piętrzyły się trudności kadrowe, materiałowe i kwaterunkowe. Mimo to, powstanie lotnictwa stało się faktem. 4 listopada 1918 r. rozpoczęła działalność Sekcja Żeglugi Napowietrznej Departamentu Technicznego Ministerstwa Spraw Wojskowych. Pierwszym zadaniem Sekcji było nadanie lotnictwu formy organizacyjnej. Rozkazem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego nr 38z 1 grudnia 1918 r. została wprowadzona biało-czerwona szachownica, jako oznaka Polskiego Lotnictwa Wojskowego. 20 grudnia 1918 r. na mocy rozkazu Sztabu Generalnego WP nr 66 przyjęto pierwszą formę organizacyjną Wojsk Lotniczych.

Lotnictwo Powstania Wielkopolskiego

Po Krakowie, Lwowie i Warszawie kolejnym ośrodkiem organizowania lotnictwa polskiego był Poznań. 27 grudnia 1918 r. wybuchło Powstanie Wielkopolskie. Podczas pierwszego tygodnia powstańcy opanowali większość Wielkopolski. **W nocy z 5 na 6 stycznia 1919 r. powstańcy zdobyli lotnisko Ławica**, którego niemiecka załoga zagrażała Poznaniowi. Przejęto 30 zdolnych do lotu samolotów bojowych i szkolnych w hangarach, a także wiele silników lotniczych, części zapasowych oraz amunicję lotniczą. Wartość zdobytego sprzętu szacowano na około 160 mln marek. Ponadto w wielkiej hali sterowców „Zeppelin” na Winiarach powstańcy zdobyli około 400 płatowców samolotów i ok 300 silników do nich oraz różnorodny sprzęt. W pobliskim Forcie VII zdobyto duże ilości amunicji i bomb lotniczych. W 200-osobowej załodze Ławicy było 40 Polaków, w tym 5 pilotów, 2 obserwatorów i 33 mechaników.

Już następnego dnia, 7 stycznia, zorganizowano pierwszą powstańczą jednostkę lotniczą o nazwie Lotnicza Ławica, z której tego dnia pięć polskich samolotów z biało-czerwoną szachownicą wykonało inauguracyjny lot nad Poznaniem. Historycznego przelotu dokonali Wiktor Pniewski, Janusz Mańczak z obserwatorem Janem Kasprzakiem oraz Wojciech Biały, Zygmunt Rosada i Damazy Kortylewicz.

Na rozkaz władz Powstania, na Ławicy stawili się specjaliści lotnictwa: 749 wojskowych i 177 cywilów. Wśród wojskowych było 21 wyszkolonych pilotów i 19 kandydatów. 9 stycznia – w odwecie za nalot 7 i 8 stycznia niemieckich samolotów z lotniska Frankfurt nad Odrą na lotnisko Ławica – grupa 6 pilotów pod dowództwem Wiktora Pniewskiego wykonała nalot na lotnisko Frankfurt nad Odrą.

Przy Dowództwie Wojsk Polskich Byłego Zaboru Pruskiego((oficjalna nazwa wojsk powstańczych) utworzono **Dowództwo Lotnictwa** na czele z płk. pil. Gustawem Macewiczem (oficerem byłej armii carskiej). Zaplanowano zorganizowanie czterech eskadr wywiadowczych i jednej niszczyielskiej (bombowej). Równocześnie przekazano do Warszawy kilkadziesiąt płatowców i kilkanaście silników w zamian za paliwo lotnicze i oleje, których w Poznaniu brakowało.

Najwcześniej zorganizowaną **1 Eskadrę Wielkopolską** skierowano w połowie lutego na front ukraiński w rejon Przemyśla. **2 Eskadrę Wielkopolską** od początku kwietnia skierowano na front wielkopolski z zadaniem śledzenia linii rozejmu z Niemcami oraz wykonywania lotów propagandowych na Śląsk, zrzucając ulotki wzywających do powstania przeciwko Niemcom.

W Poznaniu zorganizowano także inne struktury lotnicze, m.in. kompanie balonowe, z których

sformowano **I Grupę Aeronautyczną, Oficerską Szkołę Aeronautyczną** oraz **Dowództwo Wojsk Balonowych** (przeniesione we wrześniu 1919 r. do Warszawy).

Jednak najważniejszą rolę w tworzeniu lotnictwa wielkopolskiego odegrała **Stacja Lotnicza Ławica**, gdzie oprócz eskadr zorganizowano **trzy szkoły lotnicze: pilotów, obserwatorów i mechaników**. Szkołę pilotów przeformowano w **Wyższą Szkołę Pilotów**, którą po 1,5-rocznym funkcjonowaniu i wyszkoleniu ponad 115 pilotów przeniesiono do Grudziądza.

Rozwój polskiego lotnictwa wojkowego

Formowane, niekiedy żywiołowo, lotnictwo wiosną 1919 r. liczyło już jedenaście eskadr, w tym dziesięć wywiadowczych i jedną łącznikową, wyposażonych ogółem w 32 samoloty. Brały one udział w walkach frontowych, wykonując loty rozpoznawcze i łącznikowe, rzadziej zadania szturmowe i bombardowania.

Po zakończeniu walk z Rosją Sowiecką i podpisaniu traktatu pokojowego w Rydze powstały warunki do pokojowej organizacji lotnictwa polskiego. W 1921 r. powstał 1 Pułk Lotniczy w Warszawie, a następnie 2 Pułk Lotniczy w Krakowie i 3 Pułk Lotniczy w Poznaniu. W 1924 r. został sformowany 4 Pułk Lotniczy w Toruniu, a w 1925 r. 6 Pułk Lotniczy we Lwowie i 11 Pułk Lotniczy w Lidzie.

W II Rzeczypospolitej pokojowa organizacja lotnictwa cały czas była doskonała, modyfikowana i dostosowywana do koncepcji wykorzystania lotnictwa. Podstawową strukturą organizacyjną stała się eskadra, która w lotnictwie liniowym i myśliwskim liczyła 10 samolotów, bombowym - 6, a w towarzyszącym 7 samolotów.

Niezależnie od organizowania eskadr i ich wyposażania w samoloty, istotnym zadaniem było szkolenie kadr lotniczych. Już 20 grudnia 1918 r. powołano w Warszawie Wojskową Szkołę Lotniczą. W styczniu 1919 r. rozpoczęto szkolenie lotnicze w Wielkopolsce – na Ławicy pod Poznaniem. Założeniem szkoły była znajdująca się tam kompania szkolna utworzona po zajęciu lotniska przez powstańców, przekształcona później w Szkołę Lotniczą. Szkoła była na wysokim poziomie organizacyjnym i technicznym, miała jednolity sprzęt, a także wysoko wykwalifikowaną kadrę instruktorską. W lutym 1919 r. powstała również na Ławicy, Szkoła Obserwatorów.

Przełomem w nowoczesnym szkolnictwie lotniczym było powstanie w 1925 r. Oficerskiej Szkoły Lotnictwa w Grudziądzu. W 1928 r. szkołę przeniesiono do Dębina, a w roku następnym przemianowano na Szkołę Podchorążych Lotnictwa. Weszła ona w skład nowopowstałego Centrum Wyszkożenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie. W Bydgoszczy powstało Centrum Wyszkożenia Podoficerów Lotnictwa.

W 1937 r. Centrum Wyszkożenia Lotnictwa w Dęblinie przeformowano na Centrum Wyszkożenia Lotnictwa nr 1, a Centrum w Bydgoszczy na Centrum Wyszkożenia Lotnictwa nr 2.

Rozwój sytuacji politycznej w Europie w drugiej połowie lat 30. XX wieku wymusił nowe spojrzenie na zarysowującą się groźbę konfliktu. W maju 1936 r. ówczesny dowódca lotnictwa przedstawił koncepcję rozbudowy lotnictwa, zakładającą sformowanie w latach 1937–1942 kolejnych eskadr. Celem było 78 eskadr.

W dniu wybuchu II wojny światowej polskie lotnictwo było w trudnej sytuacji pod względem wyposażenia w sprzęt. Polskie samoloty wojskowe, z wyjątkiem PZL-37 Łoś, nie dorównywały nowoczesnym samolotom niemieckim.

W pierwszych dniach wrześniowych zmagania pilotów poszczególnych dywizjonów starali się zapewnić skuteczną osłonę własnych wojsk i prowadzili rozpoznanie lotnicze. Ulegli jednak przeważającym siłom Luftwaffe. Po zakończeniu nierównej walki w kraju, prawie 11 000 lotników przedostało się przez Rumunię i Węgry na Zachód. Część przeszła na Litwę i Łotwę, a około 1000 lotników pozostało na wschodnich rubieżach zajętych przez Armię Czerwoną – większość z nich została zamordowana.

Rozpoczęto formowanie polskiego lotnictwa na obczyźnie. W listopadzie 1939 r. powstał w Paryżu Inspektorat Generalny Lotnictwa Polskiego. Na podstawie umowy polsko-francuskiej rozpoczęto formowanie na ziemi francuskiej jednostek lotniczych. 22 lutego 1940 r. we Francji powstały Polskie Siły Powietrzne jako samodzielny rodzaj sił zbrojnych. Do połowy maja 1940 r. zostało sformowanych siedem dywizjonów polskich (cztery myśliwskie, jeden bombowy i dwa rozpoznawcze).

W wojnie francusko-niemieckiej wzięło udział tylko lotnictwo myśliwskie, ale tylko jeden dywizjon działał całymi siłami. Pozostali polscy piloci myśliwscy walczyli w kluczach frontowych, podporządkowanych taktycznie i organizacyjnie francuskim dowódcom. Inne dywizjony nie walczyły z powodu braku samolotów.

Stosunkowo krótki okres walk we Francji uniemożliwił wielu lotnikom udział w walce. Po podpisaniu zawieszenia broni ewakuowano polskich lotników do Wielkiej Brytanii, głównie drogą morską.

W maju 1940 r. powołano w Wielkiej Brytanii Inspektorat Polskich Sił Powietrznych. Lotnictwo polskie tworzone na Wyspach Brytyjskich w okresie „Bitwy o Anglię” liczyło cztery dywizjony: 300. Dywizjon Bombowy „Ziemi Mazowieckiej”, 301. Dywizjon Bombowy „Ziemi Pomorskiej”, 302. Dywizjon Myśliwski „Poznański”, 303. Dywizjon Myśliwski „Warszawski im. T. Kościuszki”.

W okresie nasilenia niemieckich nalotów na Wielką Brytanię, Polacy stanowili 13% pilotów myśliwskich pierwszej linii, a w październiku – nawet 20%. Sukcesy odniesione przez polskich lotników w dużym stopniu przyczyniły się do dalszego rozwoju Polskich Sił Powietrznych.

21 sierpnia 1940 r. przystąpiono do formowania 306. Dywizjonu Myśliwskiego „Toruńskiego”, a we wrześniu – 308. Dywizjonu Myśliwskiego „Krakowskiego”. W 1941 r. powstały trzy kolejne dywizjony myśliwskie: 315. Dywizjon Myśliwski „Dębliński”, 316. Dywizjon Myśliwski „Warszawski” i 317. Dywizjon Myśliwski „Wileński”.

Niezależnie od lotnictwa myśliwskiego, w Polskich Siłach Powietrznych zostały zorganizowane cztery dywizjony bombowe. Do wcześniej wymienionych dołączyły 304. Dywizjon Bombowy „Ziemi Śląskiej” i 305. Dywizjon Bombowy „Ziemi Wielkopolskiej i Lidzkiej”.

Lotnictwo Polskie uczestniczyło w walkach w ramach RAF od sierpnia 1940 r. do maja 1945 r. Lotnictwo myśliwskie wykonało ponad 73 tysiące lotów bojowych, a lotnictwo bombowe – ponad 11 tysięcy.

Formowanie lotnictwa polskiego na froncie wschodnim rozpoczęło od sformowania 1. Samodzielnej Eskadry Lotnictwa Myśliwskiego, na której bazie w 1943 r. powstał 1. Pułk Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa”.

Rozbudowa polskich jednostek lotniczych trwała do końca wojny i zazwyczaj polegała na wcielaniu do naszych struktur całych jednostek radzieckich i nadawania im polskich nazw. W połowie kwietnia 1945 r. lotnictwo Wojska Polskiego składało się z siedemnastu pułków, z których dwanaście było pułkami bojowymi. Pułki bojowe wchodziły w skład 1. Mieszanego Korpusu Lotniczego i 4. Mieszanej Dywizji Lotniczej.

Jeszcze w trakcie walk, na wyzwolonych ziemiach polskich rozpoczęły działalność pierwsze ośrodki szkolenia lotniczego. 31 października 1944 r. powołano w Zamościu Wojskową Szkołę Lotniczą Wojska Polskiego i 15. Samodzielny Zapasowy Pułk Lotniczy. 15 kwietnia 1945 r. na podstawie Rozkazu Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego powołano w Dęblinie Wojskową Szkołę Pilotów.

Po zakończeniu działań wojennych, w maju 1945 r. rzuty bojowe jednostek lotniczych zostały przebazowane z frontu na lotniska w kraju i przystąpiono do pokojowego szkolenia.

Po rozformowaniu 1. Mieszanego Korpusu, w wyniku przemianowania jednostek frontowych, powstały dwie dywizje: 1. Myśliwska Dywizja Lotnicza WP i 2. Szturmowa Dywizja Lotnicza WP. Rozformowano je w październiku. Pozostało siedem pułków liniowych: trzy myśliwskie, trzy szturmowe i jeden bombowy.

W 1948 r. załamał się powojenny porządek w Europie Środkowej; doszło do kryzysu berlińskiego. Po połączeniu stref okupacyjnych Anglii, Francji i USA w Trizonie, 6 kwietnia 1949 r. powołano Sojusz Północnoatlantycki (NATO), a 7 września utworzono Republikę Federalną Niemiec. Rozpoczął się „wyścig zbrojeń” w dwóch przeciwstawnych obozach. Polska, mimo trudności ekonomicznych, musiała zaakceptować wysiłki zbrojeniowe narzucone przez Związek Radziecki.

Głównym założeniem sześcioletniego planu rozwoju sił zbrojnych była rozbudowa lotnictwa. Sformowano 8. Dywizję Lotnictwa Szturmowego, 16. Dywizję Lotnictwa Szturmowego oraz 15. Dywizję Lotnictwa Bombowego. W celu usprawnienia dowodzenia lotnictwem osłony i wsparcia wojsk na polu walki utworzono 3. Korpus Lotnictwa Myśliwskiego i 4. Korpus Lotnictwa Szturmowego.

W latach 50. XX wieku utworzono Oficerską Szkołę Lotniczą w Radomiu, Techniczną Szkołę Wojsk Lotniczych w Oleśnicy i Oficerską Szkołę Radiotechniczną w Beniaminowie, którą w 1955 r.

przeniesiono do Jeleniej Góry.

W Wojskowej Akademii Technicznej utworzono Wydział Lotniczy do szkolenia kadry inżyniersko-lotniczej, a w Akademii Sztabu Generalnego – Fakultet Lotniczy. W grudniu 1954 r. połączono Dowództwo Wojsk Lotniczych z Dowództwem Obrony Przeciwlotniczej w wyniku czego powstało Dowództwo Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Obszaru Kraju.

W 1956 roku przeformowano 3. Korpus Lotnictwa Myśliwskiego w 3. Korpus Lotnictwa Mieszanego.

W lipcu 1957 r. utworzono Lotnictwo Operacyjne z dowództwem w Poznaniu. W jego skład weszły: 9. i 11. Dywizja Lotnictwa Myśliwskiego, 8. i 16. Dywizja Lotnictwa Szturmowego, 15. Dywizja Lotnictwa Bombowego, 21. Samodzielny Pułk Lotnictwa Rozpoznawczego, 37. Pułk Łączności, 10. i 11. Eskadra Łącznikowa i 10. Batalion Obsługi Lotnisk (BOL). 8 kwietnia 1962 r., na bazie DWL i OPL OK utworzono Inspektorat Lotnictwa i Dowództwo Wojsk Obrony Powietrznej Kraju.

W listopadzie 1967 r. nastąpiło połączenie Inspektoratu Lotnictwa z Dowództwem Lotnictwa Operacyjnego w wyniku czego utworzono Dowództwo Wojsk Lotniczych z siedzibą w Poznaniu.

Następowały zmiany numeracji dywizji i ich nazw. Związane to było z organizacją dywizji, realizowanym i zadaniami oraz wyposażeniem w sprzęt bojowy.

W 1971r w miejsce dotychczasowych dywizji lotnictwa myśliwsko-szturmowego utworzono dywizje szturmowo-rozpoznawcze, które na przełomie lat 1982 i 1983 przekształcono w dywizje myśliwsko-bombowe.

W latach siedemdziesiątych lotnictwo wyposażono w nowe samoloty Su-7, Su-20 i MiG-23.

Su – 7

Su - 20

MiG - 23

W latach 80. XX wieku nastąpiło pogorszenie sytuacji ekonomicznej kraju i zmiana wewnętrznej sytuacji politycznej. Mimo to nie zrezygnowano z unowocześniania lotnictwa.

Wojska Lotnicze otrzymały samoloty uderzeniowe Su-22 (1984 r.), a WOPK samoloty MiG-29 (1989r.).

Su-22

Mig - 29

W 1990 r. połączono Wojska Lotnicze z Wojskami Obrony Powietrznej Kraju w jeden rodzaj Sił Zbrojnych – Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej. Dowództwo i Sztab WLOP umiejscowiono w Warszawie. W skład wojsk weszły trzy korpusy obrony powietrznej (1. KOP w Warszawie, 2. KOP w Bydgoszczy i 3. KOP we Wrocławiu). Jednostki dawnych Wojsk Lotniczych w większości weszły w skład nowo sformowanego 4. Korpusu Lotniczego w Poznaniu.

Lata 90. XX wieku i początek roku 2000 to czas kolejnych reorganizacji i zmniejszania stanu liczebnego lotnictwa. Rozwiązano dywizje, pułki, szkoły i ośrodki szkoleniowe.

Dostosowywano struktury naszego lotnictwa do struktur lotnictwa NATO. Latem 2001 r. zapadła decyzja o zakupie taktycznych samolotów transportowych CASA C-295.

CASA C-295

W grudniu 2002r. dokonano wyboru perspektywicznego, wielozadaniowego samolotu bojowego dla WLOP. Konkurs wygrał amerykański samolot Lockheed Martin F-16 Fighting Falcon. We wrześniu 2003 r. przybyły do Polski pozyskane z Niemiec samoloty MiG-29. 1 lipca 2004 r. Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej przemianowane zostały na Siły Powietrzne, będące jednym z rodzajów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Pierwsze samoloty F-16 lądowały na lotnisku Krzesiny pod Poznaniem 9 listopada 2006 r. i tam odbyła się uroczystość ich przyjęcia. Uczestniczył w niej Prezydent RP.

F-16

Od 2007 r. lotnictwo funkcjonuje w nowej strukturze organizacyjnej. W skład tej struktury wchodzi:

- organy dowodzenia: Centrum Operacji Powietrznej i cztery ośrodki dowodzenia i naprowadzania;
- jednostki lotnicze: dwie brygady lotnictwa taktycznego, brygada lotnictwa transportowego i specjalny pułk lotnictwa transportowego;
- jednostki zabezpieczenia: jedenaście baz lotniczych i dwa bataliony usuwania zniszczeń lotniskowych;
- jednostki szkoleniowe: Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych, w skład której wchodzi dwa ośrodki szkolenia lotniczego, Szkoła Podoficerska Sił Powietrznych, Liceum Lotnicze i Wojskowy Ośrodek Szkoleniowo Kondycyjny.

W 2009 roku nastąpiła transformacja jakościowa w Wojskach Lotniczych. Brygady lotnictwa taktycznego przekształcono w skrzydła lotnictwa taktycznego. Rozpoczęło się integrowanie baz i eskadr lotniczych w struktury baz lotnictwa taktycznego i transportowego. W wyniku tych przekształceń powstały:

- 1. Skrzydło Lotnictwa Taktycznego w Świdwinie, któremu podlegają 21. Baza Lotnictwa Taktycznego w Świdwinie, 22. BLT w Malborku i 23. BLT w Mińsku Mazowieckim. Główne wyposażenie 1. SLT to samoloty myśliwskie MiG-29 i myśliwsko-bombowe Su-22.

- 2. Skrzydło Lotnictwa Taktycznego w Poznaniu, któremu podlegają 31. BLT w Poznaniu-Krzesinach i 32. BLT w Łasku, wyposażone w samoloty F-16 „Jastrząb”.

- 3. Skrzydło Lotnictwa Taktycznego w Powidzu, któremu podlegają 8. Baza Lotnictwa Transportowego w Krakowie, 33. Baza w Powidzu, oraz 1., 2. i 3. Grupa Poszukiwawczo-Ratownicza. Zasadniczym wyposażeniem 3. SLT są samoloty transportowe C-295M Casa i C-130E Hercules.

C - 130 E Herkules

- 4. Skrzydło Lotnictwa Szkolnego w Dęblinie, któremu podlegają 41. i 42. Baza Lotnictwa Szkolnego oraz Centrum Szkolenia Inżynieryjno-Lotniczego. Na wyposażeniu 4. SLSz są samoloty PZL-130 ORLIK oraz TS-11 ISKRA.

PZL - 130 Orlik

TS – 11 Iskra

1 stycznia 2014 roku rozwiązano Dowództwo Sił Powietrznych, które przekształcono w Inspektorat Lotnictwa i włączono w skład Dowództwa Rodzajów Sił Zbrojnych. Pierwszym dowódcą tego organu dowodzenia został dotychczasowy dowódca Sił Powietrznych – gen. broni. pil. Lech Majewski.

Lotnictwo Wojsk Lądowych

W 1957 r. rozpoczęło się wyposażanie wojsk w śmigłowce. Pierwsze, Mi-1 (SM-1) trafiły do Dębłina, gdzie utworzono eskadrę śmigłowców.

Mi-1

W 1958 r. w Wojskach Lotniczych pojawił się śmigłowiec Mi-4, wykorzystywany do celów transportowych i desantowania wojsk.

Mi-4

W 1968 r. zakupiono śmigłowce Mi-8, które na początku wykorzystywane były do transportowania ładunków i wojsk desantowych na pole walki. Na początku lat 70. XX wieku część ich uzbrojono tak, aby mogły wspierać ogniowo wojska lądowe.

Mi-8

Mi-17

Do wyposażenia lotnictwa wojskowego weszły, produkowane w kraju, śmigłowce Mi-2. Wykorzystywano je jako transportowo-pasażerskie (700 kg ładunku lub 68 osób), sanitarne (700 kg ładunku lub 4 osoby chore na noszach) i szkolno-transportowe z podwójnym układem sterowania.

Mi-2

W 1973 r. wprowadzono śmigłowiec Mi-2 w wersji uzbrojonej.

Mi-2 w wersji uzbrojonej

Śmigłowce Mi-2 weszły również do wyposażenia Wojsk Obrony Powietrznej i Marynarki Wojennej.

Wyposażenie wojsk w dużą liczbę śmigłowców spowodowało utworzenie trzech pułków śmigłowców: 49. Pułku Śmigłowców Bojowych w Pruszczu Gdańskim, 56. Pułku Śmigłowców Bojowych w Inowrocławiu i 37. Pułku Śmigłowców Transportowych w Łęczycy.

Pułki śmigłowców bojowych w uzbrojeniu miały jedną eskadrę na śmigłowcach bojowych Mi -24 D.

Mi-24-D

Ponadto przy Dowództwie Wojsk Lotniczych i dowództwach okręgów wojskowych zorganizowano samodzielne eskadry łącznikowe.

Do skoordynowania działań coraz szerzej wykorzystywanych możliwości bojowych śmigłowców, powołano w Dowództwie Wojsk Lotniczych – Szefostwo Lotnictwa Wojsk Lądowych.

Rok 1994 był przełomowy w historii polskiego Lotnictwa Wojsk Lądowych – zaczęto stopniowo przekazywać pułki śmigłowców z Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej do Wojsk Lądowych. Powstał nowy rodzaj wojsk w Wojskach Lądowych – Wojska Aeromobilne.

Zgodnie z definicją umieszczoną na stronie internetowej Sił Lądowych „Wojska Aeromobilne” łączą w sobie dotychczasowe wojska powietrzno-desantowe, desantowo-szturmowe, kawalerię powietrzną i lotnictwo wojsk lądowych. Do podstawowych zadań wojsk aeromobilnych należy naziemne wspieranie operacji lądowych i morskich, zmierzających do opanowania z powietrza ważnych obiektów przeciwnika, dezorganizacja ruchu odwodów oraz niszczenie sił i środków wsparcia logistycznego. Ten rodzaj wojsk jest przygotowany do działań dywersyjnych, zaczepnych i obronnych, a ich trzon stanowią 25. Brygada Kawalerii Powietrznej w Tomaszowie Mazowieckim i 6. Brygada Desantowo-Szturmowa w Krakowie. W skład Lotnictwa Wojsk Lądowych wchodzi 1. Brygada Wojsk Lądowych w Inowrocławiu oraz Dywizjon Rozpoznania Powietrznego w Mirosławcu i Centralna Grupa Taktycznych Zespołów Kontroli Obszaru Powietrznego.

Lotnictwo Marynarki Wojennej

Początki lotnictwa morskiego nierozdzielnie wiążą się z Puckiem. Tutaj 1 lipca 1920 r. powstała Baza Lotnictwa Morskiego. 15 lipca 1920 r. na wodnosamolocie „Friedrichshafen” chor. pil. Andrzej Zubrzycki wykonał pierwszy lot nad Bałtykiem z wymalowaną na kadłubie banderą Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej.

W latach 1920-1939 lotnictwo MW stanowił Morski Dywizjon Lotniczy bazujący w Pucku.

W czasie II wojny światowej lotnicy morscy walczyli w siłach powietrznych wszystkich państw koalicyjnych, w większości w obronie Wysp Brytyjskich oraz nad północnym Atlantykiem. Tradycje

Morskiego Dywizjonu Lotniczego kontynuował 304. Dywizjon „Ziemi Śląskiej”.

Po zakończeniu II wojny światowej lotnictwo morskie odrodziło się 18 października 1948 r. na lotnisku Wicko Morskie. Początkowo powstał tam klucz lotnictwa mieszanego, a następnie eskadra lotnicza MW.

W 1950 roku eskadrę lotnictwa MW przeformowano w 30. Pułk Lotnictwa MW i przeniesiono na lotnisko w Słupsku. Wiosną 1951 roku pułk przeniesiono na lotnisko Babie Doły i przystąpiono do organizacji 34. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego, na bazie eskadry lotnictwa myśliwskiego.

We wrześniu 1956 roku została sformowana na lotnisku w Siemirowicach 15. Samodzielna Eskadra Lotnictwa Rozpoznawczego MW.

W grudniu 1959 roku powstała 18. Eskadra Mieszana Lotnictwa MW na lotnisku w Babich Dołach, a w grudniu 1962 roku sformowano 28. Eskadrę Ratowniczą MW, która bazowała na lotnisku w Darłównu.

27 lipca 1994 r. powołano Brygadę Lotnictwa Marynarki Wojennej. Dowództwo Brygady sformowano 31 października 1994 r. w garnizonie Gdynia-Babie Doły.

Rok 1995 był przełomowy dla lotnictwa MW. W tym roku rozpoczęła się reorganizacja lotnictwa. Z dotychczasowych jednostek (pułków, eskadr) wydzielono dywizjony lotnicze i jednostki zabezpieczenia logistycznego.

W latach 1995-2002 Brygada Lotnictwa MW funkcjonowała w następującym składzie:

1. Pucki Dywizjon Lotniczy na lotnisku Gdynia-Oksywie;
2. Darłowski Dywizjon Lotniczy na lotnisku Darłówek;
3. Kaszubski Dywizjon Lotniczy na lotnisku Siemirowice;
3. Batalion Zabezpieczenia w Gdyni-Babie Doły;
4. Batalion Zabezpieczenia w Darłównu;
5. Batalion Zabezpieczenia w Siemirowicach;
42. Dywizjon Techniczny w Gdyni-Babie Doły.

Dywizjony lotnicze składały się z dwóch lub trzech eskadr.

Od początku 2002 roku w dowództwie BL MW rozpoczęto prace zmierzające do przeformowania jednostek w nowe struktury organizacyjne. W miejsce dywizjonów wprowadzono eskadry lotnicze, które do 31 grudnia 2002 r. osiągnęły gotowość bojową.

Obecnie lotnictwo MW to Brygada Lotnictwa MW, w skład której wchodzi:

- Dowództwo Brygady
- 43. Baza Lotnictwa Morskiego im. kmdr. por. pil. Stanisława Szystowskiego
- 44. „Kaszubsko-Darłowska” Baza Lotnictwa Morskiego, w skład, której wchodzi „Kaszubska” Grupa Lotnicza i „Darłowska” Grupa Lotnicza.

W uzbrojenie Lotnictwa Marynarki Wojennej znajduje się n/w statki powietrzne:

Samolot patrolowo-rozpoznawczy AN - 28 Bryza – 1R

Wielozadaniowy śmigłowiec pokładowy Kaman SH-2G Seasprite

Śmigłowiec ratowniczy W – 3 RM Anakonda

Śmigłowiec zwalczania okrętów podwodnych Mi – 14 PL

POWSTANIE, ROZWÓJ I DORÓBEK STOWARZYSZENIA SENIORÓW LOTNICTWA WOJSKOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Pod koniec lat osiemdziesiątych w środowisku oficerów, którzy w różnych latach służyli w lotnictwie wojskowym, zaczęła narastać potrzeba stworzenia organizacji, w której mogliby się znowu razem spotykać, rozmawiać i wymieniać swoje poglądy. Po przejściu na emeryturę ludzie ci pragnęli być nadal razem, chcieli zachować przyjaźnie i znajomości łączące ich przez długie lata służby. Pragnęli się zorganizować i dalej żyć problemami ukochanego lotnictwa. Najsilniej te pragnienia ujawniły się w garnizonie poznańskim. Tutaj było jedno z największych skupisk ludzi, którzy przez większość swojego życia nosili lotnicze mundury. Inicjatorem stworzenia takiej organizacji był płk Tadeusz Myśko – na zdjęciu pierwszy z lewej.

To on sprawił, że w październiku 1988 r. w jednostce wojskowej na ulicy Ułańskiej w Poznaniu, na żołnierskim obiedzie, spotkała się grupa oficerów, którzy zakończyli swoją służbę w lotnictwie.

Byli to: Adam Baca, Jerzy Bartosiak, Rafał Bulak, Tadeusz Ćwikła, Zbigniew Drużyński, Stefan Dukowski, Edward Głąb, Bolesław Grędko, Bogdan Krawczyk, Zenon Kujawa, Tadeusz Myśko, Zygmunt Pawlak, Jerzy Pelc, Eugeniusz Świątek, Tadeusz Wodziczka i Edmund Zbytek.

Podczas tego spotkania zgłoszono propozycję powołania organizacji, która skupiałaby oficerów rezerwy lotnictwa. Postanowiono podjąć pracę nad stworzeniem koncepcji organizacji w celu przedstawienia jej większej grupie ludzi, którzy związani byli z lotnictwem.

W maju 1989 r. odbył się w Klubie Garnizonowym przy ulicy Niezłomnych w Poznaniu I Zlot, w którym uczestniczyło około 150 oficerów. Reprezentowali oni wszystkie garnizony i specjalności lotnicze. To tutaj zapadła decyzja o powołaniu do życia organizacji skupiającej byłych oficerów lotnictwa wojskowego. Nie określono jaką formę ma mieć ta organizacja, ale wszyscy jednomyślnie stwierdzili, że ma ona być apolityczna i ma służyć integracji oraz potrzebom środowiska lotniczego. Po zakończeniu I Zlotu rozpoczęły się działania grupy oficerów, których celem było określenie podstaw prawno-strukturalnych mającej powstać organizacji.

W październiku 1989 r. zebrał się komitet założycielski w składzie: Jerzy Bartosiak, Tadeusz Ćwikła, Stefan Dukowski, Zbigniew Drużyński, Bolesław Grędką, Bogdan Krawczyk, Zenon Kujawa, Tadeusz Myśko, Zygmunt Pawlak, Jerzy Pelc, Eugeniusz Świątek, Tadeusz Wodziczka i Edmund Zbytek.

Podstawowym celem tego spotkania było opracowanie statutu. Podjęto też decyzję, że przyszła organizacja przyjmie formę stowarzyszenia i nazwę „Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Operacyjnego i Wojsk Lotniczych”.

W maju 1990 r. podczas II Zlotu w Kiekrzu koło Poznania zatwierdzono statut Stowarzyszenia i upoważniono Komitet Założycielski do zarejestrowania go w Sądzie Wojewódzkim w Poznaniu. Statut określił, że siedzibą Zarządu Głównego będzie Poznań, ustalił jakie będą władze i organy Stowarzyszenia oraz cele i zadania, a także inne ustalenia regulujące działalność organizacyjną.

Uczestnicy II Zlotu

Postanowiono, że władze i organy Stowarzyszenia będą składały się z Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego.

Postanowieniem Sądu Wojewódzkiego z 3 grudnia 1990r. Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Operacyjnego i Wojsk Lotniczych zostało zarejestrowane i wpisane do rejestru organizacji społecznych. Od tego dnia stało się podmiotem prawnym i mogły się ukonstytuować jego władze.

Pierwsze władze Stowarzyszenia ukonstytuowały się następująco:

Zarząd: przewodniczący – płk Tadeusz Myśko, wiceprzewodniczący – płk Bogdan Krawczyk, sekretarz – płk Zygmunt Pawlak, skarbnik – płk Adam Baca, członek – płk Rafał Bujak.

Komisja Rewizyjna: przewodniczący – płk Zbigniew Drużyński, wiceprzewodniczący – płk Edmund Zbytek, sekretarz – płk Stefan Dukowski.

Sąd Koleżeński: przewodniczący – płk Eugeniusz Świątek, wiceprzewodniczący – płk Jerzy Pelc, sekretarz – ppłk Zenon Kujawa.

W maju 1991 r. odbył się w Kiekrzu III Zlot Stowarzyszenia. Podczas tego Zlotu postanowiono zmienić dotychczasową nazwę na Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej i dokonano wyboru władz i organów.

Zarząd: przewodniczący – płk Tadeusz Myśko, wiceprzewodniczący – płk Bogdan Krawczyk, sekretarz – płk Zygmunt Pawlak, skarbnik – płk Tadeusz Wodziczka, członek – płk Zygmunt Paduch.

Komisja Rewizyjna: przewodniczący – płk Zbigniew Drużyński, wiceprzewodniczący – płk Edmund Zbytek, sekretarz – płk Stefan Dukowski.

Sąd Koleżeński: przewodniczący – płk Eugeniusz Świątek, wiceprzewodniczący – ppłk Jerzy Pelc, sekretarz – ppłk Zenon Kujawa.

Uczestnicy III Zlotu

W lipcu 1991 r. pomyślnie zakończyły się starania Stowarzyszenia o wydzielenie kwatery na cmentarzu komunalnym Miłostowo w Poznaniu. 10 lipca 1991 r. prezydent Poznania wyraził zgodę na przydzielenie Stowarzyszeniu pola nr 48 na 350 mogił. Po tej decyzji wspólnie ze Spółdzielnią Usług Pogrzebowych „Uniwersum” przystąpiono do opracowania dokumentacji zagospodarowania terenu.

W czerwcu 1992 r. odbył się w Kiekrzu IV Zlot Stowarzyszenia. Uczestniczyło w nim 130 delegatów. Honorowymi gośćmi byli: wojewoda poznański Włodzimierz Łęcki, dowódca 4 Korpusu Lotniczego gen. bryg. pil. Franciszek Macioła i legendarny lotnik z okresu II wojny światowej gen. bryg. pil. Stanisław Skalski.

Uczestnicy IV Zlotu wystosowali apel do wszystkich emerytowanych oficerów lotnictwa. Uczestnicy IV Zlotu wystosowali apel do wszystkich emerytowanych oficerów lotnictwa wojskowego o wstępowanie do Stowarzyszenia.

We wrześniu dokonano zmian w Zarządzie. Na prośbę płk. Bogdana Krawczyka zwolniono go z funkcji wiceprzewodniczącego, powierzając mu funkcję przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego. Wybrano dwóch wiceprzewodniczących Zarządu: płk. Bolesława Halera i płk. Eugeniusza Świątka.

Uczestnicy IV Zlotu

V Zlot SSLW RP odbył się w dniach 1-4 czerwca 1993 r. tradycyjnie w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym w Kiekrzu. Celem Zlotu było uczczenie następujących wydarzeń: 75-lecia niepodległości Polski i powstania Dowództwa Wojsk Lotniczych, wprowadzenie do lotnictwa wojskowego biało-czerwonej szachownicy, a także przejęcia przez Stowarzyszenie sztandaru organizacyjnego Koła Stowarzyszenia Lotników Polskich z Derby w Wielkiej Brytanii. W Zlocie uczestniczyła 17-osobowa delegacja lotników polskich z Kół Stowarzyszenia Lotników Polskich z Derby, Glasgow i Nottingham. Na zakończenie obrad zebrani uchwalili treść listu do Prezydenta RP.

Uczestnicy V Zlotu

W kwietniu 1994 r. na zaproszenie lotników z Koła SLP w Derby do Wielkiej Brytanii wyjechała delegacja Stowarzyszenia w składzie: płk Tadeusz Myśko, ppłk Ziemomysł Anger, płk Jerzy Dębowski, płk Zdzisław Mularski, płk Paweł Tyrała i płk Eugeniusz Świątek. Delegaci uczestniczyli w jubileuszu 40-lecia Domu Lotnika w Nottingham, zwiedzili Muzeum Lotnictwa i zakłady lotnicze Rolls-Royce'a. Zwiedzili także cmentarz lotników polskich w Newark.

*Przekazanie sztandaru lotników walczących w Bitwie o Anglię
przez prezesa Koła z Derby kol. Stanisława Józefiaka*

W dniach 6-7 czerwca 1994 r. odbył się VI Zlot Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Jego celem było uczczenie 50 rocznicy bitwy o Monte Cassino, 50 rocznicy Powstania Warszawskiego, 50 rocznicy bitwy pod Lenino i 75-lecia Aeroklubu Poznańskiego oraz wybór nowych władz.

Uczestnicy VI Zlotu

Wybrano władze i organy Stowarzyszenia:

Zarząd: przewodniczący – płk Tadeusz Myśko, wiceprzewodniczący – płk Bolesław Halerz, wiceprzewodniczący – płk Eugeniusz Świątek, sekretarz – płk Zygmunt Pawlak, skarbnik – płk Tadeusz Wodziczka, członkowie – ppłk Ziemomysł Anger, płk Jerzy Bartosiak, płk Ryszard Jakulewicz, płk Marian Chodorowski, ppłk Tadeusz Ćwikła, ppłk Andrzej Górczyński.

Komisja Rewizyjna: przewodniczący – płk Mieczysław Janowicz, wiceprzewodniczący – płk Marian Bret, sekretarz – płk Józef Brodowski, członek ppłk Artur Suszkiewicz.

Sąd Koleżeński: przewodniczący – płk Bogdan Krawczyk, wiceprzewodniczący – ppłk Edmund Kolasa, sekretarz – ppłk Zenon Kujawa, członkowie – ppłk Mieczysław Gabrysiak, mjr Stanisław Solarski.

W drugiej połowie 1994 r. nastąpił bardzo szybki wzrost liczebny Stowarzyszenia. W garnizonach lotniczych powstawały oddziały SSL WRP, które prowadziły działalność na swoim terenie. Najwcześniej powstał Oddział w Modlinie (10 kwietnia). 17 września powstał Oddział w Lublinie. 22 listopada zawiązał się Oddział w Warszawie, a zgłoszony do Stowarzyszenia został dopiero

16 maja 1995r. 15 listopada powstał Oddział w Krakowie. 13 grudnia powstał Oddział w Pile, a 20 grudnia Oddział w Poznaniu.

W dniach 5-7 czerwca 1995 r. odbył się w Kiekrzu VII Zlot Stowarzyszenia. Wzięło w nim udział 160 osób. Byli wśród nich członkowie Stowarzyszenia z całego kraju oraz zaproszeni przedstawiciele władz wojskowych i państwowych, instytucji i organizacji społecznych, szkół patronackich oraz seniorzy lotnictwa z Wielkiej Brytanii.

Plk pil. dr Bolesław Halerz

Postanowiono, że dla dalszego usprawnienia działalności Stowarzyszenia niezbędne jest wprowadzenie poprawek do statutu zgodnie z uwagami nadesłanymi przez oddziały

Uczestnicy i goście VII Zlotu

Płk Tadeusz Myśko złożył rezygnację z funkcji przewodniczącego ze względu na stan zdrowia. Zebrani przyjęli rezygnację i postanowili przyznać mu tytuł honorowego prezesa. Jednocześnie powierzono funkcję prezesa Zarządu Głównego SSLW RP płk. Bolesławowi Halerzowi.

20 lipca 1995r. został zarejestrowany Oddział w Dęblinie. W drugiej połowie roku rozpoczęto bardzo intensywne zagospodarowywanie Kwatery Lotników na cmentarzu komunalnym Miłostowo. 25 września powstał Społeczny Komitet Budowy Pomnika i Kwatery Lotników. Tworzyli go: ppłk Tadeusz Ćwikła, płk Henryk Drożdżik, gen. dyw. Henryk Michałowski, ppłk Paweł Oleksiewicz, mjr Stanisław Solarski i płk Eugeniusz Świątek.

W dniach 19-21 kwietnia 1996 r. w Krakowie odbyło się sympozjum naukowe nt. „Ludzie SSLW i ich wkład w rozwój polskiego lotnictwa wojskowego”. Uczestnikami sympozjum byli członkowie ZG SSLW RP, Zarządy Oddziałów Stowarzyszenia, przedstawiciele MON, Sztabu Generalnego WP, Dowództwa WLOP oraz Stowarzyszenia Słowackich Lotników z Koszyc.

VIII Zlot odbył się w dniach 3-5 czerwca 1996 r. w Kiekrzu. Zastępca dowódcy gen. Mieczysław Walentynowicz odczytał list od Dowódcy WLOP, a następnie uhonorował Pamiątkową Odznaką WLOP następujących seniorów: gen. bryg. Andrzeja Rybackiego, pułkowników: Jerzego Bartosiaka, Wacława Borowskiego, Ryszarda Grundmana, Mieczysława Janowicza, Ryszarda Jakulewicza, Bogdana Krawczyka, Zdzisława Mularskiego i Eugeniusz Świątkę, podpułkowników: Ziemomysła Angera, Tadeusza Ćwikłę, Zenona Kujawę, Eugeniusza Marchewkę, Pawła Oleksiewicza i Artura Suszkiewicza oraz chor. pil. Stanisława Józefiaka ze Stowarzyszenia Lotników Polskich w Wielkiej Brytanii. Uczestnicy Zlotu zapoznani zostali ze zmianami statutu Stowarzyszenia, gdzie m.in. zmieniono nazwę „przewodniczącego” na „prezesa” Zarządu Głównego oraz dokonano wyboru władz i organów Stowarzyszenia. Ostateczny skład władz i organów Stowarzyszenia był następujący:

Zarząd Główny: prezes – płk Bolesław Halerz, wiceprezesi – płk Eugeniusz Świątek, płk Ryszard Grundman, sekretarz – płk Ryszard Jakulewicz, skarbnik – płk Tadeusz Wodiczka, członkowie – płk Jerzy Bartosiak, płk Czesław Brzozowski, płk Marian Chodorowski, ppłk Tadeusz Ćwikła, gen. bryg. Apoloniusz Czernow, ppłk Bronisław Górecki, płk Klaudiusz Jamrożak, płk Jerzy Kowal, płk Jan Kulesza, płk Paweł Tyrała, ppłk Eugeniusz Marchewka, płk Zdzisław Mularski, płk Jan Smolarek, płk Aleksander Turczyniak.

Główna Komisja Rewizyjna: przewodniczący – płk Mieczysław Janowicz, wiceprzewodniczący – płk Marian Bret, sekretarz – płk Józef Brodowski, członkowie – płk Zygmunt Celewicz, ppłk Artur Suszkiewicz.

Główny Sąd Koleżeński: przewodniczący – płk Karol Wojtowicz, wiceprzewodniczący – mjr Stanisław Rychlik, sekretarz – ppłk Zenon Kujawa.

28 czerwca 1996 r. odbyło się zebranie założycielskie Oddziału Bialsko-Podlaskiego. 27 września 1996 r. Sąd Wojewódzki w Poznaniu zatwierdził statut w wersji uchwalonej przez Walne Zebranie na czerwcowym VIII Zlocie.

Na pierwszych styczniowych zebraniach Zarząd Główny opracował program działania i główne zadania dla SSLW RP w rozpoczynającym się 1997 r. Podczas opracowywania programu za podstawę przyjęto kultywowanie tradycji lotniczych, działania patriotyczno-obronne, scalanie środowiska lotniczego oraz udzielanie pomocy najbardziej potrzebującym. Zasadnicze przedsięwzięcia jakie zaplanowano to: odsłonięcie pomnika w kwaterze lotników na cmentarzu w Poznaniu, działania na rzecz uzyskania sztandaru dla Stowarzyszenia, przygotowanie sympozjum w Zakopanem oraz zebranie materiałów do wydania monografii z okazji zbliżającej się X-tej rocznicy powstania Stowarzyszenia.

20 czerwca 1997 r. w WOSzK „Gronik” w Zakopanem odbyło się poszerzone zebranie Zarządu Głównego połączone z obchodami jubileuszu 40-lecia Ośrodka oraz seminarium poświęcone temu jubileuszowi.

Członkowie ZG w WOSzK „Gronik”

Sierpniowe Święto Lotnictwa w 1997 r. seniorzy Stowarzyszenia uczcili uczestnictwem 29 sierpnia w uroczystości odsłonięcia pomnika Polskim Lotnikom w kwaterze lotników na poznańskim cmentarzu Miłostowo.

Pomnik „Polskim Lotnikom” w kwaterze lotników na cmentarzu Miłostowo

Uroczystość odsłonięcia pomnika „Polskim Lotnikom”

Rok 1998 był rokiem dwóch jubileuszy: 80 rocznicy odzyskania niepodległości i 80 rocznicy powstania lotnictwa polskiego. Stowarzyszenie włączyło się w obchody tych rocznic.

22 września odbyło się sympozjum popularno-naukowe poświęcone 80 rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości.

Rok 1999

... to rok jubileuszu X rocznicy powstania Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej. Główny wysiłek wszystkich ogniw skierowany był na realizację zamierzeń związanych z tym jubileuszem. Pracami kierował komitet w składzie: przewodniczący - płk Halerz, członkowie: ppłk Anger, płk Chodorowski, ppłk Ćwikła, płk Jakulewicz, ppłk Suszkiewicz, płk Taraszka, płk Twardochleb i płk Wodiczka.

W dniach 3-5 września 1999 r. w Poznaniu odbył się IX Jubileuszowy Zjazd Delegatów Stowarzyszenia z okazji 10-lecia.

W trakcie tego Zjazdu w dniu 4 września dowódca WLOP gen. dyw. pil. Andrzej Dulęba przekazał uroczystie sztandar prezesowi ZG SSLW RP płk. Bolesławowi Halerzowi, który z kolei przekazał go pocztowi sztandarowemu w składzie: ppłk Borowiec, płk Jędrzejewski i płk Twardochleb.

Uroczystość przekazania sztandaru Stowarzyszenia

W uroczystości przekazania sztandaru uczestniczyli Delegaci IX Zjazdu, przedstawiciele władz państwowych, samorządowych, wojska, organizacji społecznych i przedsiębiorstw, współfundatorzy sztandaru oraz liczni sympatycy Stowarzyszenia. Dowódca WLOP wręczył 17. członkom Stowarzyszenia medale „80-lecia Lotnictwa Polskiego”, a Prezes ZG wręczył honorowym gościom medale „10-lecia SSLW RP” i okolicznościowe monografie.

5 września odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze. Prowadził je płk Józef Gomółka. Sprawozdanie z działalności złożył płk Halerz. Przewodniczący GKR płk Janowicz dokonał oceny stanu gospodarki materiałowo-finansowej Zarządu Głównego i wystąpił z wnioskiem o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu. Delegaci udzielili absolutorium. Przystąpiono do wyboru władz i organów Stowarzyszenia.

W wyniku głosowania ukonstytuowały się następujące władze i organy:

Zarząd Główny: prezes – płk Bolesław Halerz, wiceprezesi – ppłk Ziemomysł Anger, płk Józef Gomółka, płk Ryszard Grundman, sekretarz – płk Kazimierz Grzybowski, skarbnik – płk Tadeusz

Wodziczka, członkowie – płk Józef Brudnicki, płk Czesław Brzozowski, płk Marian Chodorowski, ppłk Tadeusz Ćwikła, gen. bryg. Edward Hyra, płk Ryszard Jakulewicz, płk Bronisław Kołpacki, gen. dyw. Tytus Krawczyk, gen. bryg. Zenon Kułaga, ppłk Eugeniusz Marchewka, płk Zdzisław Mularski, płk Eugeniusz Sitkowski, płk Jan Smolarek, ppłk Artur Suszkiewicz, płk Eugeniusz Świątek, płk Eugeniusz Taraszka, płk Aleksander Turczyniak, gen. bryg. Zdzisław Żarski.

Główna Komisja Rewizyjna: przewodniczący – płk Stanisław Błaszka, wiceprzewodniczący – płk Zdzisław Kowalski, sekretarz – płk Janusz Kowalski.

Główny Sąd Koleżeński: przewodniczący – płk Karol Wojtowicz, wiceprzewodniczący – płk Stanisław Halerz, sekretarz – płk Zenon Kujawa, członkowie – płk Marian Harmaj, mjr Stanisław Rychlik.

Na zakończenie prezes Zarządu Głównego uhonorował medalami „10-lecia SSLW RP” i monografiami „Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej 1989-1999” najbardziej zasłużonych dla Stowarzyszenia członków, także kombatanatów i członków grupy założycielskiej.

30 września w siedzibie ZG w obecności członków ZG i zaproszonych gości za wybitne zasługi dla Stowarzyszenia wręczono akty nominacyjne na stopień pułkownika: Ziemomysłowi Angerowi, Tadeuszowi Ćwikle, Eugeniuszowi Marchewce, Pawłowi Oleksiewiczowi i Arturowi Suszkiewiczowi.

Rok 2000

... był rokiem, w którym ogniwa SSLWRP koncentrowały się na realizacji zadań patriotyczno-obronnych oraz zacieśnieniu współpracy z pokrewnymi organizacjami społecznymi - także za granicą. W maju grupa członków SSLW RP, z okazji 55 rocznicy zakończenia II wojny światowej w Europie i 60 rocznicy Bitwy o Anglię, złożyła wieńce pod pomnikiem Poległych Lotników Polskich w Northold (Anglia) oraz pomnikiem Żołnierza Polskiego i Niemieckiego Antyfaszysty w Berlinie.

Uczestnicy wycieczki przy pomniku Poległych Lotników Polskich w Northold

W Berlinie przy pomniku Żołnierza Polskiego i Niemieckiego Antyfaszysty

Od 20 września do 1 października 2000 r., na zaproszenie prezydenta Stowarzyszenia Lotników Niemieckich, delegacja Stowarzyszenia: gen. bryg. Zenon Kułaga i pułkownicy – Marian Chodorowski, Ryszard Grundman i Eugeniusz Sitkowski wzięli udział w Międzynarodowym Spotkaniu Lotników w miejscowości Fridrichroda (Turyngia). Wzięły w nim udział także delegacje z Anglii, Czech, Finlandii, Rosji, USA i Węgier.

9 stycznia 2001 r. swój akces do Stowarzyszenia zgłosił Morski Klub Seniorów Lotnictwa z Gdyni i przyjął nazwę: „Morski Klub Seniorów w Gdyni – Oddział SSLW RP”. Prezesem Oddziału został ppłk Aleksy Antoniewicz.

W dniach od 14 do 15 czerwca 2001 r. odbył X Zjazd Stowarzyszenia w Kiekrzu. Głównym punktem Walnego Zebrania Delegatów było omówienie wybranych problemów działalności statutowej, podjęcie uchwał o nadaniu godności Honorowego Członka SSLW RP i wprowadzeniu poprawek do statutu. Tytuły Honorowego Członka SSLW RP otrzymali generałowie: Andrzej Dulęba i Henryk Michałowski, pułkownicy: Ryszard Bulak, Tadeusz Ćwikła, Ryszard Jakulewicz, Eugeniusz Świątek i Tadeusz Wodziczka, komandorzy: E. Hirnla, M. Paprocki i B. Śmidowicz oraz Grażyna Kulczyk. Dowódca WLOP, na wniosek Zarządu Głównego wyróżnił białą bronią boczną członków wspierających Stowarzyszenia: K. Bałęcznego, J. Borowczyka, J. Domicza i P. Przybyła. Na zakończenie Zjazdu przeprowadzono zawody rekreacyjno-sportowe o Puchar Prezesa ZG. Zwyciężył zespół z Białej Podlaskiej.

19 lipca 2001 r. zmarł płk Tadeusz Myśko, założyciel Stowarzyszenia i jego Honorowy Prezes. Został pochowany z honorami wojskowymi 25 lipca na cmentarzu komunalnym Poznań-Junikowo.

Od 14 do 16 lipca 2002 r. w Gdyni był XI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia. Celem Zjazdu było uczczenie 82 rocznicy Lotnictwa Marynarki Wojennej, zapoznanie seniorów z wybranymi problemami funkcjonowania Marynarki Wojennej i jej lotnictwa oraz dokonaniu zmian w statucie Stowarzyszenia.

Spotkanie z lotnikami Marynarki Wojennej

28 sierpnia 2002 r. w Dowództwie WLOP nominacje na wyższe stopnie wojskowe otrzymali: T. Biały, Z. Borowiec, J. Brudnicki, S. Gajdziński, St. Rychlik i St. Łaskiewicz.

31 sierpnia 2002 r. delegacja SSLW RP wzięła udział w uroczystości nadania sztandaru 2. Brygadzie Lotnictwa Taktycznego. Sztandar wręczył Marszałek Województwa Wielkopolskiego, a rodzicami chrzestnymi sztandaru byli M. Olszewska i płk B. Halerz.

Ojciec chrzestny przekazuje sztandar dowódcy WLOP

Od 13 do 14 czerwca 2003 r. w Kiekrzu był XII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia połączony z zebraniem sprawozdawczo-wyborczym. Celem Zjazdu było nakreślenie kierunków dalszego działania oraz wybór władz i organów Stowarzyszenia.

Prezes Zarządu Głównego płk Halerz złożył sprawozdanie z czteroletniej działalności Zarządu Głównego. Swoje sprawozdania wygłosili także: skarbnik ZG - płk T. Wodiczka, przewodniczący GKR - płk St. Blaszkowski i przewodniczący GSK - płk K. Wojtowicz. Zarząd Główny, na wniosek

przewodniczącego GKR, otrzymał absolutorium. Wybrano nowe władze i organy Stowarzyszenia w następującym składzie:

Zarząd Główny: prezes – płk Bolesław Halerz, wiceprezesa – płk Józef Gomółka, płk Ryszard Grundman, płk Ziemomysł Anger, sekretarz – płk Ryszard Jakulewicz, skarbnik – ppłk Janusz Sadło, członkowie: ppłk Aleksy Antoniewicz, płk Czesław Brzozowski, płk Marian Chodorowski, płk Leszek Czarnyszewicz, płk Tadeusz Ćwikła, gen. bryg. Edward Hyra, gen. dyw. Tytus Krawczyk, płk Eugeniusz Marchewka, płk Zdzisław Mularski, mjr Wojciech Ochocki, płk Aleksander Olszewski, ppłk Ludwik Pawlik, płk Eugeniusz Sitkowski, płk Jan Smolarek, płk Artur Suszkiewicz, płk Eugeniusz Świątek, płk Karol Wójtowicz, gen. bryg. Zdzisław Żarski.

Główna Komisja Rewizyjna: przewodniczący – płk Stanisław Blaszkowski, wiceprzewodniczący – płk Eugeniusz Taraszkowski, sekretarz – ppłk Henryk Modzelewski.

Główny Sąd Koleżeński: przewodniczący – gen. bryg. Edward Łukasik, wiceprzewodniczący – płk Stanisław Halerz, członkowie – płk Zenon Gozdalik, płk Marian Harmaj, ppłk Stanisław Rychlik.

Na mocy uchwały Walnego Zebrania nadano godność „Honorowego Członka SSLW RP”: Z. Angerowi, M. Chodorowskiemu, Wł. Doroszkowskiemu, K. Grzybowskiemu, B. Halerzowi, A. Milartowi, J. Mizerze, B. Pałuczakowi, M. Piątkowi, J. Smolarkowi, A. Suszkiewiczowi i Z. Żarskiemu.

Z okazji Święta Wojska Polskiego nominacje na kolejne stopnie wojskowe otrzymali: na stopień pułkownika – A. Antoniewicz, B. Jania, St. Krowicki, J. Krupka, M. Kupczyński, L. Pawlik, W. Sorn, St. Żuraw, na stopień podpułkownika – W. Ochocki, na stopień majora – M. Cichy.

Rok 2004

...to rok 15-lecia działalności Stowarzyszenia. Dla uczczenia tego jubileuszu od 24 do 25 czerwca był w Kiekrzu XIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia. Jego głównym celem było uczczenie 15 rocznicy powstania Stowarzyszenia. Prezes ZG podsumował jego 15-letni dorobek, a prezesi Zarządów Oddziałów podzielili się swoimi doświadczeniami.

W Zjeździe uczestniczyli przedstawiciele wojska, władz administracyjnych i samorządowych, przedsiębiorstw i organizacji społecznych z Wicewojewodą Wielkopolskim R. Witkowskim i dowódcą WLOP gen. broni R. Olszewskim na czele.

Na mocy uchwały Walnego Zebrania godność „Członka Honorowego SSLW RP” nadano: płk. W. Borowskiemu, ppłk. B. Dudkowi, mjr. St. Majsterkowi, płk. E. Marchewce, płk. Z. Mularskiemu, płk. M. Podgórskiemu, płk. Z. Romanowskiemu, gen. bryg. St. Skalskiemu, St. Mikołajczakowi, płk. E. Sitkowskiemu, płk. A. Turczyniakowi, płk. P. Tyrale i płk. L. Zabrodzkiemu. Zebrani zostali uhonorowani „Medalem 15-lecia SSLW RP”, okolicznościowymi folderami i znaczkami pamiątkowymi. Uhonorowano również 32 osoby wpisem do Honorowej Księgi Czynów Stowarzyszenia.

30 czerwca 2004 r. delegacja Stowarzyszenia uczestniczyła w uroczystym przemianowaniu Dowództwa Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej na Dowództwo Sił Powietrznych.

Rok 2004 był także rokiem, w którym Oddziały Stowarzyszenia obchodziły 10-lecie swojej działalności. Uroczystości odbyły się w oddziałach: modlińskim, lubelskim, pilskim, poznańskim, krakowskim, dębińskim i warszawsko-mazowieckim. 20 stycznia 2005 r. w Goleniowie odbyło się inauguracyjne zebranie członków poświęcone powołaniu Oddziału Goleniowskiego. Prezesem został ppłk A. Borys.

Od 13 do 14 maja 2005 r. był w Kiekrzu XIV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia. Celem Zjazdu było uczczenie 60 rocznicy zwycięstwa nad hitlerowskimi Niemcami, uchwalenie poprawek do statutu oraz rozstrzygnięcie problemów leżących w kompetencji Walnego Zebrania. Sprawozdanie z rocznej działalności przedstawił prezes ZG. Przeprowadzono wybory uzupełniające do władz, a także zatwierdzono poprawki do statutu.

W Zjeździe uczestniczył dowódca Sił Powietrznych – gen. broni Stanisław Targosz. Na mocy uchwały Walnego Zebrania wyróżniono: tytułem „Honorowego Członka SSLW RP” – gen. Stanisława Targosza i płk Zofię Andrychowską, Medalem „60-lecia Zwycięstwa” – 98 kombatantów.

Uczestnicy XIV Zjazdu

Od 20 do 21 maja z inicjatywy Klubu Generalów, w Mińsku Mazowieckim, odbyło się uroczyste odsłonięcie pomnika poświęconego 1. Pułkowi Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa”. Stowarzyszenie reprezentowała delegacja oddziałów z prezesem ZG – płk B. Halerzem na czele.

W 2. Ośrodku Szkolenia Lotniczego w Radomiu w dniach od 8 do 10 czerwca 2006 r. odbył się XV Zjazd Delegatów Stowarzyszenia. Sprawozdanie z rocznej działalności wygłosił prezes ZG. Przeprowadzono wybory uzupełniające do władz i organów. Na wiceprezesa ZG powołano gen. E. Hyrę, a na członków: gen. R. Harmożę i ppłk. A. Kosska. W skład GSK powołano płk. J. Krawczyka.

Na mocy uchwały Walnego Zebrania godność „Honorowego Członka SSLW RP” nadano: gen. dyw. Tytusowi Krawczycowi, płk. Aleksemu Antoniewiczowi i płk. Marianowi Harmajowi. Statuetką „Ikar” uhonorowano generałów: Stanisława Targosza i Ryszarda Hacia.

Uczestnicy XV Zjazdu

1 marca 2007 r. odbyło się zebranie założycielskie oddziału w Tomaszowie Mazowieckim, a 15 maja były wybory do władz i organów oddziału. Prezesem został ppłk Zenon Mackiewicz.

8 maja w Kościele Garnizonowym w Poznaniu dokonano uroczystego odsłonięcia tablicy

poświęconej pamięci lotników z 1 Pułku Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa”, poległych w służbie Ojczyzny w latach 1921-2000.

Tablica pamiątkowa

*Poczty sztandarowe szkół patronackich biorących udział
w uroczystości odsłonięcia pamiątkowej tablicy*

Od 3 do 4 października w Kiekrzu był XVI Zjazd Delegatów Stowarzyszenia. Głównym celem Zjazdu były wybory nowych władz i organów Stowarzyszenia. W wyniku głosowania wybrano, władze i organy w składzie:

Zarząd Główny: prezes – płk Bolesław Halerz, wiceprezesa – płk Leszek Czarnyszewicz, płk Ryszard Grundman, gen. bryg. Edward Hyra, gen. dyw. Mieczysław Walentynowicz, sekretarz – płk Andrzej Kowalczyk, skarbnik – ppłk Kazimierz Szkołut, członkowie – płk Ziemomysł Anger, płk Aleksy Antoniewicz, płk Jerzy Barełkowski, płk Jerzy Bazyluk, płk, Czesław Brzozowski,

płk Marian Chodorowski, płk Tadeusz Ćwikła, gen. bryg. Roman Harmoza, płk Ryszard Jakulewicz, gen. dyw. Tytus Krawczyk, gen. bryg. Czesław Mikrut, płk Artur Suszkiewicz, płk Jan Smolarek, ppłk Wojciech Ochocki, płk Aleksander Olszewski, płk Ludwik Pawlik, płk Kazimierz Grzybowski, płk Janusz Kowalski, ppłk Zenon Mackiewicz, ppłk Władysław Puczek, gen. bryg. Józef Lewitowicz.

Główna Komisja Rewizyjna: przewodniczący – płk Stanisław Błaszka, wiceprzewodniczący – płk Eugeniusz Taraszka, członek – płk Tadeusz Ciupak.

Główny Sąd Koleżeński: przewodniczący – gen. bryg. Edward Łukasik, wiceprzewodniczący – płk Stanisław Halerz, członkowie – płk Stanisław Bahłaj i ppłk Stanisław Rychlik.

Uczestnicy XVI Zjazdu

8 maja 2008 r. podpisano umowy o współpracy pomiędzy Ministerstwem Obrony Narodowej i Stowarzyszeniem. MON reprezentowali: Czesław Piątas – sekretarz stanu do spraw społecznych

i profesjonalizacji, Krzysztof Sikora – radca generalny, koordynator w pionie sekretarza stanu, płk Mirosław Karasek – szef sekretariatu sekretarza stanu, płk Marek Paterek – dyrektor Departamentu Wychowania i Promocji Obronności, płk Jarosław Dębski – szef Oddziału Komunikacji Społecznej i Ewa Wieczorek – starszy specjalista w Oddziale Komunikacji Społecznej. Ze strony Stowarzyszenia uczestniczyli: płk Bolesław Halerz – prezes Zarządu Głównego, płk Ryszard Grundman – wiceprezes Zarządu Głównego, płk Andrzej Kowalczyk – sekretarz Zarządu Głównego. Umowę podpisali sekretarz stanu Czesław Piątas i prezes ZG płk Bolesław Halerz.

Podpis składa prezes ZG płk Bolesław Halerz

Sekretarz stanu Czesław Piątas i prezes ZG płk Bolesław Halerz wymieniają podpisane dokumenty

Pamiątkowe zdjęcie po podpisaniu umowy

Od 18 do 19 czerwca 2008 r. w Kiekrzu był XVII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia poświęcony uczczeniu 90 rocznicy powstania Lotnictwa Polskiego. Podczas Walnego Zebrania rozstrzygnięto kilka kwestii organizacyjnych, zatwierdzono program jubileuszowego XVIII Zjazdu oraz przeprowadzono wybory uzupełniające do Głównego Sądu Koleżeńskiego. W wyniku głosowania do GSK wybrano: płk. J. Radwańskiego i płk. E. Gorzkę.

Uczestnicy i goście XVII Zjazdu

Z okazji 90 rocznicy powstania Lotnictwa Polskiego w szkołach patronackich odbyły się konkursy plastyczne i recytatorskie poświęcone tematyce lotniczej. Uczestnicy konkursów zostali wyróżnieni dyplomami i odznakami Stowarzyszenia, a laureaci (zdobywcy trzech pierwszych miejsc) i przedstawiciele dyrekcji szkół - upominkami.

Laureaci konkursów

Wręczenie upominków laureatom konkursów

Kolejną pięciolatkę Stowarzyszenie rozpoczęło pod kierownictwem gen. dyw. pil. Franciszka Macioły. 8 września 2009 roku było Walne Zebranie Delegatów. Wówczas prezes płk pil. dr Bolesław Halerz złożył rezygnację z funkcji prezesa Zarządu Głównego SSLW RP. Walne Zebranie przemianowano na Nadzwyczajne Walne Zebranie Delegatów i uzupełniono porządek zebrania o wybory prezesa i uzupełniające do Zarządu Głównego. Prezesem został gen. dyw. pil. Franciszek Macioła, a do Zarządu wybrano ppłk. mgr. inż. Piotra Mądrzaka. Uchwalono też nowy Statut. Tydzień przed Walnym Zebraniem Delegatów – 1. 09. 2009 r. Prezydium ZG powołało w skład ZG ppłk. dypl. pil. Zenona Zgołę i powierzyło mu czasowe pełnienie obowiązków sekretarza.

gen. dyw. pil. Franciszek Macioła

Od 16 do 18.10. miało miejsce spotkanie lotników w Friedrichshorda (Niemcy). Uczestniczyli w nim – oprócz gospodarzy - lotnicy z Belgii, Brazylii, Bułgarii, Czech, Finlandii, Francji, Holandii, Islandii, Polski, Rosji, Szwecji, Ukrainy, USA, Węgier, Wielkiej Brytanii. Stowarzyszenie reprezentowali prezes ZG gen. dyw. pil. Franciszek Macioła i prezes Klubu Generałów gen. bryg. pil. Roman Harmoza.

Spotkanie lotników w Friedrichshorda

30. 09. w Katowicach odbyło się Walne Zebranie Członków Krakowskiego Oddziału z rejonu Śląska, którego celem było utworzenie Oddziału Śląskiego SSLW RP. Zarząd Główny reprezentował prezes gen. dyw. pil. Franciszek Macioła, a Oddział Krakowski ppłk pil. mgr inż. Wojciech Ochocki. Dokonano wyboru władz i organów Oddziału. Prezesem został ppłk pil. Marek Zapiór.

Rok 2010

25. 03. po długiej i ciężkiej chorobie zmarł członek - założyciel Stowarzyszenia, wieloletni, aktywny członek Zarządu Głównego - płk Tadeusz Ćwikła. Pochowany został w Kwaterze Lotników, która powstała z Jego inicjatywy na cmentarzu Miłostowo w Poznaniu.

9. 04. zmarł płk Ryszard Jakulewicz, zasłużony działacz Stowarzyszenia pełniący przez kilka

kadencji funkcję sekretarza Zarządu Głównego. Pochowany został w obecności asysty wojskowej i sztandaru Stowarzyszenia na cmentarzu Piątkowo w Poznaniu.

21. 06. w Kiekrzu było Zebranie Nadzwyczajne Delegatów SSLW RP w celu wyboru władz i organów naczelnych. Wyniki wyborów: Prezes gen. dyw. pil. Franciszek Macioła; członkowie Zarządu Głównego płk Ziemomysł Anger, płk dr Jerzy Barełkowski, płk dr Leszek Czarnyszewicz, płk dypl. pil Ryszard Grundman, gen bryg. pil. Roman Harmoza, płk Roman Kamiński, płk mgr Marian Kossowski, gen dyw. pil. Tytus Krawczyk, gen. dyw. pil. Czesław Mikrut, płk dypl. Jerzy Socha, płk Artur Suszkiewicz, ppłk Kazimierz Szkołut, Franciszek Trzeciński, ppłk dypl. pil. Zenon Zgoła. Główna Komisja Rewizyjna: płk mgr Jan Bieruta, płk dypl. pil. Stanisław Błaszka, płk mgr inż. Tadeusz Ciupak, ppłk mgr Jerzy Ferenc, płk pil. Czesław Brzozowski. Główny Sąd Koleżeński: płk pil. dr Stanisław Bałaj, gen. Edward Łukasik, płk dypl. pil. Jerzy Radwański, ppłk pil. Stanisław Rychlik, płk dypl. pil. Józef Dendzik.

Goście i gospodarze Zebrania Nadzwyczajnego Delegatów SSLW RP

20. 11. w Tercjańskich Cieplicach odbył się V Kongres Słowackiego Związku Lotniczego. Na zaproszenie prezesa Związku - płk. prof. Mirosława Gregi, Stowarzyszenie reprezentowali: prezes gen. dyw. pil. Franciszek Macioła i sekretarz ZG ppłk dypl. pil. Zenon Zgoła. Podczas Kongresu podpisano porozumienie o współpracy między stowarzyszeniami seniorów lotnictwa państw Grupy Wyszehradzkiej - Czech, Słowacji, Węgier i Polski. Pomysłodawcą porozumienia był płk pil. prof. Paweł Tyrała, a Zarząd Główny Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP doprowadził do jego podpisania. Jest ono usankcjonowaniem nieformalnej współpracy Oddziału Krakowskiego SSLW RP z oddziałami seniorów czeskich z Brna, słowackich z Preszowa i węgierskich z Szolnok.

Umowę podpisują: od lewej- ppłk Dezso Godri - Magyar Repülők Bajtársi Egyesülete, Węgry, płk Mirosław Grega - Slovenský Letecký Zväz, Słowacja, gen. Macioła – SSLW RP, płk Oldřich Rampula - Svaz Letců České Republiky Czechy

Rok 2011

... był okresem, w którym Stowarzyszenie realizowało ambitne cele statutowe. Zarząd Główny wystąpił z inicjatywą ufundowania repliki dzwonu Bohaterskich Lotników Zwirki i Wigury, który był wykonany przed II wojną światową, ale nigdy nie dotarł do Cierlicka – miejsca tragicznej śmierci obu pilotów. Powołano Komitet budowy repliki. Rozpoczęła się zbiórka pieniędzy na ten cel. Odsłonięcie i przekazanie repliki zaplanowano w 80-tą rocznicę śmierci Żwirki i Wigury.

12-13. 08. delegacja Zarządu Głównego SSLW RP w składzie: prezes - gen. Franciszek Macioła i sekretarz - ppłk Zenon Zgoła, uczestniczyła w spotkaniu stowarzyszeń seniorów lotnictwa Państw Grupy Wyszehradzkiej: Svaz Letcu Ceske Republiky (Czechy) Slovensky Letecky Zvaz (Słowacja) i Magyar Repulok Bajtarsi Egyelsulete (Węgry). Spotkanie odbyło się w Veszprem (Węgry) z okazji święta Lotnictwa Węgierskiego. W spotkaniu uczestniczyli m. in. dowódca Sił Powietrznych Węgier – gen. Pinter, przedstawiciele jednostek wojskowych, władz lokalnych i innych stowarzyszeń weteranów wojskowych. W uroczystościach oficjalnych w Domu Kultury prezes SSLW RP gen. Macioła przedstawił Stowarzyszenie, złożył gratulacje lotnikom węgierskim, seniorom lotnictwa

i innym uczestnikom spotkania oraz wręczył drobne upominki. W rozmowach między prezesami poruszano sprawę wspólnych przedsięwzięć na 2012 rok, w tym udziału w uroczystościach 80-lecia tragicznej śmierci Żwirki i Wigury oraz możliwości korzystania przez nasze Stowarzyszenia z Funduszu Wyszehradzkiego.

W drodze do Veszprem prezes ZG gen. Maciōła i sekretarz ppłk Zgoła spotkali się z prezesem Domu Polskiego w Cierlicku - Kościelec, Tadeuszem Smugałą. Przedstawiono projekt programu obchodów uroczystości 80. rocznicy tragicznej śmierci Żwirki i Wigury i wykonania repliki dzwonu "Żwirki i Wigury", który ufundowany w 1937 roku nigdy nie dotarł do Cierlicka.

*Gen. Maciōła w rozmowie z prezesem MK PZKO Tadeuszem Smugałą /z prawej/
i „Żwirkologiem” – Janem Przywarą /z lewej/*

11. 09. odbyły się uroczystości związane z rocznicą katastrofą samolotu RWD-6 w Cierlicku (Czechy), która miała miejsce 11 września 1932 roku. W wypadku zginęło dwóch najbardziej znanych lotników - Franciszek Żwirko i Stanisław Wigura. Nasz region reprezentowały delegacje: WSzW w Katowicach, SSLW RP Oddział Śląski. Rząd Polski reprezentowała Konsul Generalny RP w Republice Czeskiej Anna Olszewska. W miejscowym kościele odprawiono mszę świętą, a ksiądz Kapelan wygłosił kazanie o tragicznych wydarzeniach, jakie były 79 lat temu. Złożono kwiaty pod pomnikiem poległych lotników.

15-16. 10. w Krakowie odbyło się forum Organizacji pozarządowych działających na rzecz obronności Państwa, którego organizatorem był Departament Wychowania i Promocji Obronności MON. Jednym z przedstawicieli 85. organizacji był prezes Stowarzyszenia gen. dyw. pil. Franciszek Maciōła. Forum otworzył Minister Obrony Narodowej Tomasz Siemoniak, wyrażając uznanie dla wkładu organizacji pozarządowych w rozwój społecznego zaplecza Sił Zbrojnych wymieniając min. Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP.

Forum Organizacji pozarządowych działających na rzecz obronności Państwa

Rok 2012

W dniach 13-14. marca w Cierlicku, w miejscu katastrofy Żwirki i Wigury, przeprowadzono rekonesans planowanych uroczystości związanych z przekazaniem repliki dzwonu. Z ramienia SSLW RP uczestniczył sekretarz ZG ppłk dypl. pil. Zenon Zgoła.

Od 24 do 29. sierpnia trwał VI. Światowy Zjazd Lotników Polskich.

Jego uczestnicy złożyli kwiaty pod Pomnikiem Bohaterskim Lotnikom Dęblińskiej Szkoły Orłąt, zwiedzili Muzeum Sił Powietrznych, hangar z ekspozycją samolotów i śmigłowców Centrum Szkolenia Inżynieryjno-Lotniczego, laboratoria i symulatory WSOSP. W 41. Bazie Lotnictwa Szkolnego, obok domku pilota, spotkali się z pilotami z Mińska Mazowieckiego, którzy przylecieli pokazać weteranom swoje myśliwce. Kapitan Grzegorz Czubski i porucznik Bartosz Kida zrobili nie lada niespodziankę synom naszych asów lotniczych z czasu II wojny światowej – uczestniczącym w zjeździe Witoldowi Urbanowiczowi jr i Matthew Ferićowi. Przylecieli do Dębina z 23. Bazy Lotnictwa Taktycznego myśliwcami MiG-29, na statecznikach których wymalowane były sylwetki Urbanowicza i Fericia. W lukach samolotów współcześni myśliwcy przywieźli potomkom podpułkownika Witolda Urbanowicza i porucznika Mirosława Fericia piękne metalowe modele samolotów MiG-29 w barwach 1 eskadry lotnictwa myśliwskiego. 27 sierpnia - na zakończenie trzeciego dnia VI Światowego Zjazdu Lotników Polskich uczestnicy spotkania przybyli pod Pomnik Poległych Polskich Lotników w II wojnie światowej, aby oddać cześć lotnikom poległym czasie wojen i pokoju. W apelu pamięci wzięli udział minister obrony Tomasz Siemoniak i ambasador Wielkiej Brytanii w Polsce Robin Barnett. To oni – wraz z dowódcą Sił Powietrznych gen. broni pil. Lechem Majewskim złożyli w towarzystwie kombatantów i weteranów wieńce przed pomnikiem na Polu Mokotowskim.

Wyjątkową atmosferę miejsca i sytuacji podkreśliło przybycie na apel pocztów ze sztandarami wszystkich jednostek Sił Powietrznych oraz stowarzyszeń weteranów. Podczas apelu gen. Majewski przekazał replikę sztandaru Polskich Sił Powietrznych przewodniczącemu Komitetu Pomnika Lotników Polskich w Wielkiej Brytanii, synowi ppłk. Franciszka Kornickiego - ostatniego z żyjących dowódców polskich dywizjonów w Wielkiej Brytanii - Ryszardowi Kornickiemu. Gen. Majewski i Ryszard Kornicki podpisali akt przekazania repliki sztandaru. Z rąk Ryszarda Kornickiego replikę sztandaru przejął poczet żołnierzy Królewskich Sił Powietrznych (RAF).

Następnie poczet sztandarowy Zarządu Głównego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP przekazał sztandar Związku Lotników Polskich w Wielkiej Brytanii - Koła Derby do Muzeum Sił Powietrznych w Dębnie. Sztandar trafił do kraju w 1993 roku na mocy decyzji polskich weteranów skupionych w Kole Derby. Akt przekazania podpisali prezes ZG SSLW RP – gen. dyw. pil. Franciszek Macioła i dyrektor Muzeum kmdr dr Waldemar Wójcik.

Minister Obrony Narodowej Tomasz Siemoniak powiedział: „Na pomniku przed którym stoimy widnieją słowa: Nasi lotnicy mieli odwagę i hart ducha, które nie pozwoliły wahać się przed złożeniem ofiary z własnego życia. Ich poświęcenie stworzyło fundament wolnego kraju. Jesteśmy im winni szacunek wdzięczność i pamięć o ich prawości i waleczności. A także pamięć o ich umiejętnościach, dzięki którym legenda o polskich lotnikach trwa we wszystkich krajach, w których walczyli”. „Niech te sztandary inspirują wszystkich lotników do dalszej owocnej służby na rzecz Sił Powietrznych i naszej ojczyzny”, podkreślił dowódca SP gen. broni. Lech Majewski.

W ramach obchodów VI Światowego Zjazdu Lotników Polskich odbyło się spotkanie przedstawicieli delegatów na Zjazd i członków Stowarzyszenia z Prezydentem RP Bronisławem Komorowskim. Podczas spotkania Prezydent RP podziękował weteranom lotnictwa, w tym członkom SSLW RP, za ich służbę dla dobra Ojczyzny oraz wyróżnił odznaczeniami państwowymi, m.in. płk. Jerzego Kozarka i płk. Pawła Tyrałę Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski.

Wystąpienie Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego

Odznaczenie odbiera pplk pil. Marc Ostrowski – Kanada

Plk.pil. prof. Paweł Tyrała

Zdjęcie z Prezydentem Komorowskim

28. 08. Odbyły się centralne uroczystości z okazji Święta Lotnictwa, które kończyły VI Światowy Zjazd Lotników Polskich. W godzinach porannych delegacje oficerów Sił Powietrznych oraz Stowarzyszeń Lotniczych z kraju i zagranicy złożyły kwiaty na Cmentarzu Powązkowskim.

Na Cmentarzu Powązkowskim

Główne uroczystości odbyły się na Polach Mokotowskich i w ogrodach Dowództwa Sił Powietrznych. Ceremonię uświetniły sztandary wszystkich jednostek Sił Powietrznych oraz obecność Kompanii Reprezentacyjnej SP z Dębłina i Orkiestry Reprezentacyjnej SP z Poznania. Pod pomnik przybyli wiceminister Czesław Mroczek, szef Sztabu Generalnego WP generał Mieczysław Cieniuch, wiceprzewodnicząca sejmowej Komisji Obrony Narodowej Jadwiga Zakrzewska, dowódcy Wojsk Lądowych gen. broni Zbigniew Głowienka, Dowództwa Operacyjnego generał broni Edward Gruszka i Wojsk Specjalnych gen. bryg. Piotr Patalong. W ogrodach DSP z lotnikami spotkali się m.in. minister obrony Tomasz Siemoniak, generał Cieniuch, poseł Jadwiga Zakrzewska, biskup polowy WP Józef Guzdek, kierownik Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Jan Ciechanowski oraz inni znamienici oficjele. Podczas uroczystości – na terenie gdzie istniało pierwsze lotnisko w Warszawie – gen. broni pilot Lech Majewski przekazał sztandar Polskich Sił Powietrznych na Zachodzie do dęblińskiego Muzeum SP, na ręce dyrektora tej placówki, komandora w stanie spoczynku Waldemara Wójcika. Następnie w obecności wiceministra Obrony Narodowej Czesława Mroczka, szefa Sztabu Generalnego generała Cieniucha i dowódcy Sił Powietrznych gen. broni pil. Lecha Majewskiego prezes SSLW RP gen. dyw. pil. Franciszek Macioła przekazał do Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie replikę dzwonu bohaterskich lotników Żwirki i Wigury – na zdjęciu.

Przekazanie repliki dzwonu i Sztandaru PSP do Muzeum Sił Powietrznych

Replikę i sztandar odebrał dyrektor muzeum komandor Waldemar Wójcik. Delegacje MON, Sił Powietrznych, organizacji kombatanckich oraz instytucji związanych z lotnictwem złożyły wieńce pod Pomnikiem ku Czcii Lotników Poległych w II Wojnie Światowej.

7. 09. Obchody 80. Rocznicy śmierci Żwirki i Wigury rozpoczęły się od nadania ich imienia Szkole Podstawowej i Przedszkolu w Cierlicku z polskim językiem nauczania. W uroczystości uczestniczyli: pierwszy polski kosmonauta - gen. bryg. pil. Mirosław Hermaszewski, wnuczka Żwirki pani Ewa Żwirko - Niwińska, siostrzeniec Wigury pan Rogoziński, Konsul Generalna w Ostrawie pani Anna Olszewska, prezes SSLW RP gen. dyw. pil. Franciszek Macioła, starosta Cierlicka pan Martin Polasek, prezes Domu Polskiego PZKO pan Tadeusz Smugała, dyrektor szkoły pani Barbara Smugała, nauczyciele, dzieci i ich rodzice. Prezes Stowarzyszenia gen. Macioła podziękował za zaangażowanie w kultywowanie pamięci o bohaterskich patronach szkoły, szczególnie wśród młodego pokolenia i życzył by ich imiona przypominały wydarzenia 1932 roku - zwycięstwo w Międzynarodowym Challenge`u Lotniczym w Berlinie i tragiczną śmierć pod Cierlickiem, stały się impulsem do dalszej wyťažonej nauki i dążenia do wyznaczonego celu. Symbolicznego odsłonięcia tablicy pamiątkowej dokonał gen. Hermaszewski.

Na zakończenie dnia odbyło się Nadzwyczajne Posiedzenie Deklegatów, podczas którego ztwierdzono poprawki do Statutu. Przyjęto uchwałę o przekazaniu repliki dzwonu dla Domu Polskiego w Cierlicku.

Nadzwyczajne Zebranie Deklegatów

Msza ekumeniczna

8. 09. w Cierlicku odbyły się uroczystości związane z 80. rocznicą tragicznej śmierci kpt. pil. Franciszka Żwirko i inż. Stanisława Wigury. Uroczystość 80-lecia ich śmierci zorganizowana przez Dowództwo Sił Powietrznych i SSLW RP rozpoczęła się nabożeństwem ekumenicznym w pobliskim kościele z udziałem asysty wojskowej i pocztów sztandarowych. Uroczysty apel na Żwirkowisku rozpoczął się odegraniem polskiego i czeskiego hymnu państwowego. Przybyłych powitał starosta Terlicka pan Martin Polasek. W czasie apelu Dowódca Polskich Sił Powietrznych gen. broni pil. Lech Majewski i prezes Zarządu Głównego SSLW RP, gen. dyw. pil. Franciszek Macioła przekazali replikę "Dzwonu bohaterskich Lotników Żwirki i Wigury" prezesowi Domu Polskiego miejscowego Koła Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Cierlicku, panu Tadeuszowi Smugale. Po przelocie czeskich i polskich samolotów, pokazie musztry paradej kompanii reprezentacyjnej otwarto salę Pamięci Żwirki i Wigury w Domu Polskim w Terlicku. Wielu uczestników uroczystości zostało uhonorowanych przez ZG SSLW RP okolicznościowymi medalami. Spotkanie lotniczych pokoleń, w tym z wnuczką i prawnukami kpt. Żwirki zakończyło tę wspaniałą uroczystość - na zdjęciach.

Przekazanie dzwonu

Sekretarz z wnuczką kpt. Żwirki

30. 11. - 1. 12. na zaproszenie prezesa Slovensky Letecky Zvaz - płk. prof. Mirosława Gregi, delegacja Zarządu Głównego SSLW RP w składzie: gen. bryg. pil. Jerzy Zych i płk dypl. pil. Zenon Zgoła uczestniczyła w nowej Dubnicy (Słowacja) w uroczystościach 20. rocznicy działalności Stowarzyszenia. Delegacja uczestniczyła w Bazie lotniczej SLIAC w uroczystości poświęconej 68. rocznicy Patrona Mieszanego Skrzydła Lotnictwa Taktycznego - gen. mjr. Otto Smika. W uroczystości uczestniczyła kadra Skrzydła i zaproszeni goście oraz dowódca Sił Powietrznych Słowacji płk. pil. Mirosław Korba, dowódca Sił Powietrznych Węgier - gen. bryg. Albert Safar, wice ambasador Wielkiej Brytanii na Słowacji - Martin Kay. Uczestnicy uroczystości zapoznali się w klubie Skrzydła z historią lotnictwa słowackiego i teraźniejszością Mieszanego Skrzydła Lotnictwa Taktycznego. Drugi dzień pobytu poświęcony był 20. rocznicy działalności Slovensky Letecky Zvaz.

Popiersie gen. mjr. Otto Slimka Dowódca SP Słowacji płk Safar

Rok 2013

5 lutego odbyło się posiedzenie Zarządu Głównego SSLW RP, na którym podjęto inicjatywy ważne dla całego polskiego środowiska lotniczego w kraju i na świecie. Rozpoczęto prace organizacyjno-koncepcyjne budowy na Cmentarzu Wojskowym na warszawskich Powązkach pomnika pod roboczym tytułem „Pomnik Chwały Lotnikom Polskim”. Będzie on symbolem pamięci o lotnikach polskich, którzy przepełnieni troską o Ojczyznę, polegli w walkach na wszystkich frontach, zginęli śmiercią lotnika w czasie pełnienia służby na straży granic polskiego nieba. Zarząd Główny podjął uchwałę w tej sprawie oraz wystosował apel o wsparcie inicjatywy do wszystkich zainteresowanych budową pomnika, który będzie rozpowszechniany wśród społeczeństwa związanego z lotnictwem w kraju i zagranicą. Jest to przedsięwzięcie długofalowe. Zamiarem inicjatorów jest, by pomnik mógł być odsłonięty w 100. rocznicę Polskiego Lotnictwa – w 2018 roku. Rozpoczęto też działania mające na celu utworzenie federacji stowarzyszeń i organizacji lotniczych. Podjęto uchwałę w tej sprawie i zwrócono się z apelem do stowarzyszeń i organizacji lotniczych działających w Polsce z propozycją utworzenia federacji. Wraz z apelem wysłano propozycję Statutu Federacji.

W kwietniu 2013 roku podjęta przez Stowarzyszenie inicjatywa budowy na Warszawskich Powązkach formy artystycznej, poświęconej lotnikom polskim pod roboczą nazwą „Pomnik Chwały Lotnikom Polskim” nabiera coraz bardziej realnych kształtów. O inicjatywie poinformowano Ministra Obrony Narodowej oraz Dowódcę Sił Powietrznych. Minister Obrony Narodowej „popiera tę cenną inicjatywę oraz może udzielić pomocy w wojskowej oprawie ceremonialnej odsłonięcia tablicy pamiątkowej”. Dowódca Sił Powietrznych też w pełni popiera inicjatywę. Ponadto w Dowództwie Sił Powietrznych dokonano analizy harmonogramu prac związanych z budową pomnika oraz przeprowadzono konsultacje w Biurze Architektury Planowania Przestrzennego m. st. Warszawy odnośnie obowiązujących procedur. Z informacji uzyskanych przez Dowództwo Sił Powietrznych wynikało, że budowa pomnika będzie uzależniona od uzyskania pozytywnej opinii Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz decyzji Prezydenta m. st. Warszawy.

Od 4 do 9 sierpnia 2013 r. członkowie SSLW RP uczestniczyli w podróży patriotyczno-historycznej na Białoruś i do Rosji organizowanej przez Urząd Miasta Mińsk Mazowiecki w ramach współpracy z miastami partnerskimi Łuchawicy w Rosji i Orsza na Białorusi. Wśród uczestników podróży byli m. in.: płk Zenon Zgoła – sekretarz ZG SSLW RP, ppłk Benedykt Siemaszko – prezes Krakowskiego Oddziału SSLW RP, ppłk Jan Ptasieński – prezes Lubelskiego Oddziału SSLW RP, płk Henryk Czyżyk – sekretarz Warszawsko-Mazowieckiego Oddziału SSLW RP, płk Zenon Chojnacki, gen. Ryszard Hać, gen. Lewitowicz i wielu innych. Podczas przejazdu do Łuchawicy w Katyniu nastąpiło spotkanie z attache wojskowym przy Ambasadzie Polski w Moskwie – płk. Jarosławem Nawrotkiem, jego zastępcą – ppłk. Radosławem Jeżewskim oraz konsulem polskim w Smoleńsku – Michałem Greczyło. Obecna też była pracownica Memoriału Katyńskiego – Ludmiła Azarowa. W Katyniu złożono wiązkę kwiatów pod pomnikami ofiar rosyjskich czystek z 1937 roku oraz pomordowanych około 4 400 polskich oficerów w 1940 roku. W Katyniu została zamordowana jedyna kobieta – pilot 3 pułku lotniczego, ppor. pil. Janina Antonina Lewandowska. Smoleńsk. Złożono wieniec oraz zapalono znicz na miejscu upamiętniającym katastrofę prezydenckiego Tupolewa Tu-154M na podejściu do lotniska w 2010 roku.

Katyn

Smoleńsk

6 sierpnia była wizyta delegacji w Łuchawicy. Zwiedzono Muzeum Łuchawickie. Osobliwością tego muzeum jest czaszka nosorożca, jedna z sześciu znalezionych na terenie Rosji. Ponadto znajduje się w nim model pierwszego okrętu wojennego Rosji „Orzeł”, zbudowanego w XVII wieku właśnie w Łuchawicy. Następnie złożono wiązkę kwiatów pod pomnikiem poświęconym 14 bohaterom II Wojny Światowej, wywodzącym się z Rejonu Łuchawickiego. W oficjalnych wystąpieniach w Domu Kultury - w tym mera Łuchawicy, wiceburmistrza Mińska, polskiego attaché obrony i weterana wojennego – Wasilija Jakowlewicza Jakutina - wiele słów poświęcono 70 rocznicy powstania 1. DP im. Tadeusza Kościuszki oraz 1. plm „Warszawa” i 2. plnb „Kraków” oraz związanym z tym początkom braterstwa broni.

Po południu delegacja udała się do Grigoriewskoję – miejsca formowania naszych pułków lotniczych. Uczestników uroczystości powitał burmistrz Gazoprowodskaja – Igor Anatoljewicz Bałochin. Dom Kultury z Gazoprowodskaja przygotował okolicznościową uroczystość, poświęconą 70-leciu formowania 1. plm „Warszawa” i 2. pnb „Kraków” oraz 10-leciu odsłonięcia pomnika. Po złożeniu wiązkę kwiatów udano się na pobliski cmentarz, gdzie są pochowani lotnicy polscy i radzieccy, którzy zginęli w Grigoriewskoję, w tym pierwszy dowódca eskadry lotnictwa myśliwskiego – kpt. Wacław Kozłowski. Po złożeniu wiązkę pod pomnikiem Bohaterów II Wojny światowej, przed Domem Kultury powitano nas chlebem i solą.

7 sierpnia delegacja udała się do Riazania. Pod Pomnikiem Braterstwa Broni w Riazaniu złożono wiązkę kwiatów. Wiązki kwiatów zostały też złożone pod pomnikiem upamiętniającym powstanie 1. Dywizji Piechoty im Tadeusza Kościuszki. Delegacja zwiedziła pobliskie Muzeum Wojsk Powietrzno-Desantowych. 9 sierpnia udano się na miejsce bitwy pod Lenino. Zapalono znicz pod pomnikiem bitwy oraz zwiedzono muzeum. Na pobliskim cmentarzu złożono wiązkę kwiatów.

Riazań-pomniki: Braterstwa Broni i I Dywizji Piechoty im. T. Kościuszki

Muzeum bitwy pod Lenino

Cmentarz żołnierzy I DP im. T. Kościuszki

5-7. września w Ustroniu i Cierlicku Zarząd Główny SSLW RP zorganizował uroczystość 81. rocznicy śmierci kpt. pil. Franciszka Żwirki i inż. Stanisława Wigury. W uroczystości uczestniczyło 42 seniorów lotnictwa – członków Stowarzyszenia oraz czteroosobowe delegacje (w tym opiekunowie) z 12 szkół podstawowych i ponadpodstawowych z całej Polski: Pucka - PG im. MDL, Parchania - SP im. gen. Sikorskiego, Rosnowa - SP im 26 PLM, Kręgow - PSP im. Okrzeji, Dłutowa - SP im. Lotników Września 1939, Morawicy - im. kpt pil. Medveckiego. Leszkowic - im. Dywizjonu 301, Katowic - XV LO im. Pileckiego, Dęblina - OLL im. Żwirki i Wigury oraz z Poznania: SP im. Żwirki i Wigury, 50. Gimnazjum im. Lotnictwa Polskiego, 30. Gimnazjum im. Sypniewskiego. Uroczystość połączono z imprezą „Młode Żwirkowisko”, organizowaną przez Miejskowe Koło Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Cierlicku, któremu przewodniczy inż. Tadeusz Smugała. W grupie szkół podstawowych i ponadpodstawowych przeprowadzono finał konkursu nt. „Historii Lotnictwa Polskiego”. 6 września odbyły się główne uroczystości.

O godz. 10.00 rozpoczęto uroczystość odegraniem hymnów Polski i Czech. Zebranych powitał prezes Miejskowego Koła Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego – inż. Tadeusz Smugała oraz dał sygnał do trzykrotnego uderzenia w replikę „Dzwonu Żwirki i Wigury”, wykonane przez uczniów z Liceum Lotniczego w Dęblinie, Szkoły i Przedszkola z polskim językiem nauczania oraz szkoły czeskiej. Następnie głos zabrali: zastępca burmistrza Cierlicka – pan Macura, Konsul Generalna RP w Ostrawie – pani Anna Olszewska oraz wiceprezes ZG SSLW RP – płk dr Leszek Czarnyszewicz.

Po przemówieniach zostali uhonorowani laureaci konkursu na temat „Historii Lotnictwa Polskiego” Wyróżnienia wręczyła Pani Konsul – Anna Olszewska i płk dr Czarnyszewicz. W grupie szkół ponadpodstawowych wyróżnienia otrzymali: Sankowski Szymon – za zajęcie I miejsca; - Szymczak Bartosz (II miejsce); Zając Paweł (III miejsca). Wszyscy z Ogólnokształcącego Liceum Lotniczego im. Żwirki i Wigury w Dęblinie. W grupie szkół podstawowych wyróżnienia otrzymali: Piątek Kacper

z Publicznej Szkoły Podstawowej im. Okrzei w Kręgach – za zajęcie I miejsca; Piątek Radosław z Publicznej Szkoły Podstawowej im. Okrzei w Kręgach (II miejsce); Szymczak Piotr ze Szkoły Podstawowej im. Lotników Września 1939 (III miejsce). Po oficjalnych uroczystościach, na placu obok pomnika odbył się mini challenge – młodzież rywalizowała w lotach do celu i na odległość papierowymi samolotami. Po powrocie do Ustronia odbyło się „Spotkanie pokoleń”.

W godzinach wieczornych młodzież bawiła się na dyskotecie, a seniorzy na spotkaniu towarzyskim.

Uderzenie w dzwon

Nagrodę wręcza konsul Anna Olszewska

Rok 2014

7 stycznia 2014 roku tradycyjnie już uczestniczyliśmy w uroczystościach związanych ze zdobyciem lotniska Ławica. Stowarzyszenie reprezentowali prezes ZG gen. dyw. pil. Franciszek Macioła, członek ZG gen. dyw. pil. Tytus Krawczyk, przewodniczący Głównego Sadu Koleżeńckiego gen. bryg. Edward Łukasik, prezes Oddziału Poznańskiego płk dypl. pil. Kazimierz Grzybowski oraz poczet sztandarowy w składzie: płk dypl. pil. Józef Dendzik, płk inż. Marian Jach i ppłk pil. Stanisław Rychlik.

10. 01 świętowaliśmy 70. rocznicę urodzin prezesa ZG – gen. dyw. Franciszka Macioły. W jubileuszu wzięli udział członkowie centralnych władz i organów Stowarzyszenia oraz goście. Na uroczystość przybył nowo mianowany dowódca Rodzajów Wojsk – gen. dyw. pil. Lech Majewski.

Tradycyjny toast

3. 04 podpisano porozumienie o współpracy z Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie. Ustalono, że w muzeum będzie stała ekspozycja dotycząca Stowarzyszenia.

26 kwietnia 2014 r. w siedzibie Zarządu Głównego SSLW RP odbyło się spotkanie członków ZG z Inspektorem Sił Powietrznych gen. dyw. pil. Janem Śliwką i Dowódcą 2 Skrzydła Lotnictwa Taktycznego płk. dypl. Dariuszem Malinowskim. Prezes generał Franciszek Macioła poinformował gości o działalności Stowarzyszenia, o zadaniach i planowanych przedsięwzięciach np. odsłonięcie pomnika „Bohaterom Lotników Polskich” na Powązkach, oczekujących rocznicach. Goście zapoznali członków Zarządu o problemach Sił Powietrznych – szczególnie po zmianach organizacyjnych Sił Zbrojnych. Jednocześnie zapewnili o dalszym, owocnym wsparciu Stowarzyszenia w realizacji zadań statutowych.

Spotkanie członków ZG z Inspektorem Sił Powietrznych gen. dyw. pil. Janem Śliwką i Dowódcą 2 Skrzydła Lotnictwa Taktycznego płk. dypl. Dariuszem Malinowskim.

Podsumowanie

Rok 2014 to rok XXV rocznicy powstania Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Stowarzyszenie rozpoczęło jubileuszowy rok ze znacznym dorobkiem. Zrealizowało wiele ważnych zamierzeń patriotyczno-obronnych i organizacyjnych.

- Zbudowało kwaterę lotników na cmentarzu Poznań – Miłostowo, na której stanął odsłonięty w 1997 roku pomnik „Polskim Lotnikom”.
- Ufundowało dwie repliki Dzwonu bohaterskich lotników Żwirki i Wigury. Jedną przekazało do Domu Polskiego w Cierlicku – miejscu lotniczej katastrofy, a drugą do Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie.
- Rozpoczęto też prace związane z budową „Pomnika Chwały Lotnikom Polskim”, który zostanie w roku 2018 odsłonięty na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.
- Nawiązało intensywną współpracę z organizacjami kombatanckimi w kraju i za granicą. Brało udział w pracach europejskiego forum żołnierzy rezerwy (CIOR) i w pracach Federacji Stowarzyszeń przy MON.
- Stowarzyszenie - wspólne z Międzynarodowymi Targami Poznańskimi - zorganizowało dwie konferencje naukowe poświęcone rozwojowi lotnictwa polskiego oraz przepisom i szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa lotów.
- Stowarzyszenie objęło patronatem wiele szkół, w których organizowało zawody sportowo-obronne i konkursy wiedzy o lotnictwie. W 2002 ufundowało i wręczyło sztandar Gimnazjum nr 50 im. Lotnictwa Polskiego w Poznaniu.
- Stowarzyszenie systematycznie uczestniczyło w promocjach absolwentów uczelni i ośrodków szkolenia Sił Powietrznych, wyróżniając najlepszych słuchaczy z rodzin wojskowych.
- Stowarzyszenie utrzymywało kontakty środowiskowe o charakterze organizacyjno-szkoleniowym, socjalnym, kulturalnym i rekreacyjno-sportowym.
- Ścisłe współpracowało z instytucjami wojska, administracji terenowej i gospodarki. Realizowało przedsięwzięcia na rzecz ochrony miejsc pamięci związanych z historią lotnictwa.

Zintensyfikowano też działania związane z awansami i odznaczeniami zasłużonych członków. Ostatnio otrzymali awanse na stopień: pułkownika – 18 osób, podpułkownika – 15, majora – 2, kapitana – 2, podporucznika – 1, starszego chorążego – 1. Odznaczenia państwowe: Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski otrzymał 5 osób, Złoty Krzyż Zasługi – jedna.

1 stycznia 2014 r. Stowarzyszenie miało 1098 członków w oddziałach terenowych: białkopodlaski, dębliński, gdyński, gołeniewski, krakowski, kujawski, lubelski, modliński, pilski, poznański, radomski, śląski, tomaszowski i warszawsko-mazowiecki.

Z głębokim żalem wspominamy członków, którzy odeszli na „wieczną służbę w Niebieskiej Eskadrze”: założyciela i wieloletniego prezesa Stowarzyszenia – płk. Tadeusza Myśkę, wiceprezesa ZG i prezesa Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego – gen. bryg. Zdzisława Żarskiego, wiceprezesa ZG – płk. Józefa Gomółkę, sekretarza ZG płk. Ryszarda Jakulewicza, członków Komitetu Założycielskiego: płk. J. Bartosiaka, T. Ćwikłę, St. Dukowskiego, B. Grędkę, Z. Pawłaka, T. Wodziczekę, E. Zbytka i pplk. Z. Kujawę, Prezesów Oddziałów: gen. bryg. E. Hyrę, pplk. W. Ochockiego, płk. W. Puczkę oraz wielu wspaniałych działaczy Stowarzyszenia.

ODDZIAŁY STOWARZYSZENIA

W latach 1993 – 2006 nastąpił burzliwy rozwój struktur terenowych Stowarzyszenia. Powstało trzynaście oddziałów: białkopodlaski, dębliński, gdyński, gołeniewski, kujawski, krakowski, lubelski, modliński, pilski, poznański, radomski, tomaszowski i warszawsko-mazowiecki. Jako ostatni – do tego czasu – w roku 2009 powołano oddział śląski.

Oddział Białsko - Podlaski

Środowisko byłych oficerów lotnictwa wojskowego w Białej Podlaskiej zainspirowane działalnością Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, postanowiło przystąpić do tej organizacji. 30 września 1995 r. było zebranie założycielskie, na którym postanowiono zorganizować oddział. Rozpoczęto działania organizacyjne, w wyniku których 7 maja 1996 r. ukonstytuowała się grupa założycielska w składzie: płk dypl. pil. Jan Smolarek, ppłk pil. Mikołaj Efimow, ppłk pil. Władysław Klimczak, mjr pil. Andrzej Banaszek, mjr Władysław Doroszek, mjr pil. Jerzy Trudzik i kpt. pil. Jerzy Staszewski. Przygotowano niezbędne dokumenty i 8 maja wysłano je do Zarządu Głównego Stowarzyszenia. 31 maja Zarząd Główny podjął uchwałę o powołaniu Oddziału Białkopodlaskiego z siedzibą w Białej Podlaskiej. 28 czerwca 1996 r. było pierwsze Walne Zebranie Oddziału. Wybrano władze i organy Oddziału: Zarząd Oddziału: prezes – płk Jan Smolarek, wiceprezesi – ppłk Mikołaj Efimof, mjr Władysław Doroszek, sekretarz – mjr Nodzak, skarbnik – mjr Banaszek, członkowie: kpt. Staszewski, ppłk Skorek, mjr Trudzik, mjr Wójcikowski, Komisja Rewizyjna: przewodniczący – ppłk Buczny, członkowie – mjr Ławnik, mjr Stukos, Sąd Koleżeński: przewodniczący – mjr Janiak, członkowie – mjr Ostrowski, mjr Dobrowolski.

Zarząd Oddziału: prezes - płk dypl. pil. Jan Smolarek; zastępca płk dypl. pil. Wiesław Sokołowski; sekretarz - mjr pil. mgr inż. Krzysztof Kulczycki; skarbnik - ppłk pil. mgr inż. Andrzej Banaszek.

1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 39 członków.

Oddział Dębliński

Pod koniec lat 80-tych i na początku 90-tych ubiegłego wieku z czynnej służby wojskowej w Wyższej Oficerskiej Szkole Lotniczej odeszło kilkudziesięciu oficerów. Aby nie tracić kontaktu, zaistniała potrzeba stworzenia organizacji, która zintegrowałaby środowisko „cywilne”, nie pozwoliła o sobie zapomnieć. W tym celu kilkunastu oficerów rezerwy i w stanie spoczynku 8 czerwca 1992 r. na spotkaniu - po zapoznaniu się z Regulaminem Klubu Seniorów Lotnictwa przy Aeroklubie Rzeczypospolitej Polskiej - postanowiło powołać do życia Klub Seniorów Lotnictwa w Dęblinie. Po wybraniu Zarządu w składzie: przewodniczący - płk dypl. pil. Zdzisław MULARSKI, sekretarz - ppłk. pil. Janusz KRUPKA, skarbnik - ppłk. pil. mgr Bronisław JANIA, członkowie - płk. dypl. pil. Andrzej MAJEWSKI, ppłk. pil. mgr Zbigniew SWOBODA i - ppłk. inż. Jerzy WOJCIECHOWSKI. Klub został zgłoszony i 4 sierpnia 1992 r. wpisany do rejestru Krajowej Rady Lotnictwa Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskując tym samym status prawny. Jako KSL działał od 8 czerwca 1992 r. do 22 kwietnia 1994 roku. Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej zaproponowało klubowi współpracę. W związku z tym w styczniu 1994 r. na ogólnym zebraniu członków, podjęto jednogłośnie uchwałę o wycofaniu przynależności do Klubu Seniorów Lotnictwa przy Aeroklubie RP, a przystąpieniu do Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Po dokonaniu formalności 22 kwietnia 1994 r. został powołany Oddział Dębliński Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP.

Zarządu Oddziału: prezes - ppłk pil. inż. Ryszard Głodek, wiceprezes - płk dypl. pil. Zdzisław Mularski, sekretarz - ppłk mgr Ryszard Glinka, skarbnik - płk pil. mgr Bronisław Jania, członkowie - ppłk pil. mgr Zbigniew Swoboda, ppłk nawig. mgr Franciszek Bałamucki, rzecznik dyscyplinarny – mjr pil. mgr Ryszard Skalski. **Komisja Rewizyjna:** przewodniczący - mjr pil. mgr Jan Tarczoń, zastępca - płk Stanisław Łaskiewicz, członek - ppłk nawig. mgr Henryk Brożyna.

1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 52 członków.

Morski Klub Seniorów Lotnictwa Oddział Gdyniński

2 czerwca 1961 roku z inicjatywy weteranów i sympatyków lotnictwa powstał na Wybrzeżu Morski Klub Seniorów Lotnictwa przy Aeroklubie Gdańskim z siedzibą w Gdańsku-Wrzeszczu. Skupiał w szeregach personel latający lotnictwa wojskowego i cywilnego. W styczniu 2001 roku Klub - Uchwałą Walnego Zebrania - wystąpił ze struktur Seniorów Lotnictwa przy Aeroklubie RP i wstąpił do struktur Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, przyjmując nazwę „Morski Klub Gdyniński Oddział Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP”. Pierwszym prezesem Oddziału został płk pil. Aleksy Antoniewicz, który nadal pełni tę funkcję. Klub skupia w swoich szeregach środowisko lotnicze różnych specjalności.

Zarząd Oddziału: prezes - płk pil. Aleksy Antoniewicz; sekretarz pchor. inż. elektr. Włodzimierz Borek.

Stan ewidencyjny Klubu wynosi 68 członków.

Oddział Goleniowski

Gdy w 1993 roku rozwiązano 2 plm „Kraków” pozostali w Goleniowie oficerowie rezerwy dążyli do utworzenia organizacji mającej na celu integrację środowiska i zachowanie więzi międzyludzkich. Wprawdzie działał już tam Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych zrzeszający znaczną część byłej kadry pułku, ale wiele osób oczekiwało powstania organizacji jednoznacznie nawiązującej do lotnictwa i jego tradycji. Dzięki staraniom kilku kolegów zawiązany został Komitet Założycielski, który doprowadził do powstania - w ramach ogólnokrajowego Stowarzyszenia - naszego Oddziału w Goleniowie. 08. 06. 2004 r. odbyło się zebranie założycielskie. Po spełnieniu wymogów statutowych - na podstawie Uchwały Zarządu Głównego SSLWRP z 05. 10. 2004 r. - został formalnie powołany Oddział Goleniowski. Pierwszym Prezesem Oddziału został Jacek Adamczyk. Po wyborach 12. 01. 2007 r. funkcję Prezesa Oddziału pełnił Władysław Puczek, a po Jego śmierci (31. 01. 2013 r.) obowiązki te do końca kadencji pełni dotychczasowy wiceprezes Zbigniew Skowroński. Ponadto skład zarządu tworzą koledzy: Antoni Borys (sekretarz), Kazimierz Milewski (skarbnik), Janusz Klus (rzecznik dyscyplinarny) oraz Maciej Przychodzień (członek zarządu).

Oddział liczy 42 członków.

Oddział Krakowski

Działalność SSLW RP na terenie Krakowa datuje się od roku 1992. Zgodnie ze statutem do kierowania terenowymi grupami powoływano tzw. mężów zaufania. Pierwszym mężem zaufania grupy krakowskiej Stowarzyszenia powołanym w 1992 r. był mjr rez. Stanisław Majsterek. Funkcję tę pełnił do połowy 1994 r. Oddział Krakowski SSLWRP powstał na mocy uchwały Zarządu Głównego z 17. 07. 1994 r. Na zebraniu - 15 listopada 1994 r. płk pil. dr hab. Paweł Tyrała został wybrany prezesem Zarządu Oddziału Krakowskiego SSLWRP. Funkcję tę pełnił do 10 czerwca 1996 roku.

Zarząd Oddziału: prezes - mjr pil. Benedykt Siemaszko, wiceprezes - mjr pil. Stefan Gładys, sekretarz - mjr mgr inż. Janusz Oraczewski, skarbnik - mjr nawig. Eugeniusz Pawlak, rzecznik dyscyplinarny – sierż. techn. mech. Andrzej Szczygieł, członkowie - ppor. pil. Szczepan Kurpisz, ppor. mgr inż. Henryk Kwapisz, Karol Haberko.

1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 64 członków.

Oddział Kujawski

6 września 2005 r. odbyło się zebranie założycielskie, które zapoczątkowało proces powstania Oddziału Kujawskiego. Wielkie zasługi w jego powstaniu miał były oficer 56 Pułku Śmigłowców Bojowych płk pil. prof. dr. hab. Paweł Tyrała, który zainspirował powstanie grupy założycielskiej, oraz uzasadnił potrzebę powstania takiej organizacji jak Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Po spełnieniu wymogów proceduralnych, na mocy uchwały Zarządu Głównego SSLW RP został powołany Oddział Kujawski z siedzibą w Inowrocławiu. 15 grudnia 2005 r. na walnym Zebraniu Wyborczym wybrano władze Oddziału. Prezesem został ppłk pil. Antoni Jaroszewicz, wiceprezesem ppłk mgr inż. Zbigniew Woźnicki, sekretarzem mjr pil. inż. Andrzej Wanowicz, skarbnikiem mjr pil. inż. Kazimierz Manowski, członkiem zarządu kpt. pil. Zbigniew Stankiewicz. Rozwój Oddziału był początkowo trudny, ponieważ w Inowrocławiu działało prężnie od 25 lat Koło Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych, które skupiało wszystkich chętnych do pracy społecznej (byłych żołnierzy 56 pśb). Ta sytuacja powoli zmieniała się i liczba członków zaczęła wzrastać.

Zarząd Oddziału Kujawskiego: prezes - płk pil. Antoni Jaroszewicz; zastępca - prezesa ppłk mgr inż. Zbigniew Woźnicki; sekretarz - ppłk pil. Kazimierz Manowski; skarbnik - mł. chor. Henryk Jasiński; członek Zarządu - kpt. pil. Marek Demski.

1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 27 członków.

Oddział Lubelski

Pomimo, że w Lublinie nie było żadnej jednostki lotniczej, to mieszkało tam wielu oficerów, którzy służyli w innych garnizonach. Postanowili utworzyć organizację, która ich zintegruje. 7 września 1994 r. powołali grupę założycielską w składzie: płk dypl. pil. mgr Aleksander Turczyniak, płk dypl. pil. Zbigniew Jędrzejewski, płk dypl. pil. Janusz Kamiński i płk dypl. pil. Stanisław Madej. Na wniosek tej grupy Zarząd Główny SSLWRP powołał Oddział Lubelski Stowarzyszenia z siedzibą w Lublinie. Na pierwszym zebraniu wybrano Zarząd Oddziału: prezes – płk Aleksander Turczyniak, wiceprezesi – ppłk Teofil Mielnik, płk Stanisław Madej, sekretarz – kpt. Tadeusz Biały, skarbnik – ppłk Zdzisław Nowak.

W roku 2010 na zebraniu sprawozdawczo – wyborczym wybrano nowego prezesa oddziału, którym został ppłk inż. pil. Jan Ptasieński oraz członków nowego zarządu, który ukonstytuował się w następujący sposób: wiceprezes i skarbnik - mjr mgr inż. pil. Józef Mokijewski, sekretarz zarządu - mjr mgr inż. pil. Tadeusz Biały, członkami zarządu zostali: gen. bryg. inż. pil. Ryszard Hać i ppłk mgr inż. pil. Andrzej Sierpiński.

1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 31 członków.

Oddział Modliński

Modliński Oddział skupia oficerów lotnictwa, którzy przez wiele lat służyli w Modlinie oraz w Nowym Dworze Mazowieckim. Został powołany do życia 10 kwietnia 1994 roku przez grupę inicjatywną pod kierownictwem płk. Eugeniusza Marchewki. Na pierwszym Zebraniu Wyborczym wskłód Zarządu Oddziału powołani zostali prezes - Eugeniusz Marchewka, sekretarz – Eugeniusz Politowski. Eugeniusz Marchewka pełnił funkcję prezesa Oddziału przez 3 kadencje do 2006 roku, po czym 26. 09. 2006 roku powołany został na stanowisko prezesa Piotr Biłda, który został zwolniony z tej funkcji na skutek nawału pracy w szkole wiosną 2009 roku. Tymczasowo obowiązki prezesa przyjął Eugeniusz Politowski. Oddziałowi Modlińskiemu nadal przewodniczy prezes płk pil. Eugeniusz Politowski wybrany na drugą kadencję 27. 02. 2014 roku. Wiceprezes to mjr pil. mgr Piotr Biłda, sekretarz mjr Zdzisław Kapielewicz, skarbnik mjr Antoni Deutschmanek, członkowie zarządu: mjr pil. Wojciech Olejnik, płk dypl. pil. Henryk Pioterek i ppłk pil. Zbigniew Korczyński.

Obecnie Oddział liczy 31 członków.

Oddział Pilecki

Na terenie Piły mieszkało dużo oficerów rezerwy, którzy przez wiele lat służyli w stalowych mundurach. Ich pragnieniem było dalsze wspólne oraz integrowanie środowiska. Dlatego z inicjatywy płk. Wacława Borowskiego i płk. Zbigniewa Romanowskiego powstała grupa założycielska Oddziału Pileckiego. Po spełnieniu wymogów statutowych Uchwałą Zarządu Głównego SSLW RP - 13 grudnia 1994 r. – powołany został Oddział Pilecki z siedzibą w Pile. Pierwszym prezesem Oddziału wybrany został płk pil. Wacław Borowski.

Zarząd Oddziału: prezes - płk dypl. nawig. Jan Ficerman; wiceprezes - płk dypl. Aleksander Olszewski; sekretarz - płk dypl. Lechosław Polczyński; skarbnik - ppłk mgr inż. Zbigniew Świder; rzecznik dyscyplinarny - płk dypl. pil. Klaudiusz Jamrożak; członkowie: płk mgr inż. Zenon Artowicz, płk dypl. pil. Jan Dryja.

1 stycznia 2014 r. Oddział liczył 50 członków.

Oddział Poznański

W połowie 1994 r. w dotychczas funkcjonującym Stowarzyszeniu Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP wyłoniono grupę inicjatywną w celu powołania i zorganizowania Oddziału Poznańskiego SSLWRP. We wrześniu 1994 r. odbyło się spotkanie organizacyjne grupy inicjatywnej. Walne zebranie założycielskie odbyło się 20 grudnia 1994 r. Zarząd Główny SSLWRP jeszcze tego samego dnia powołał Oddział Poznański SSLWRP z zasięgiem jego działania na obszarze województw: gorzowskiego, kaliskiego, konińskiego, leszczyńskiego, poznańskiego i zielonogórskiego. Wybrano władze Oddziału: Zarząd Oddziału: prezes – ppłk Paweł Oleksiewicz, wiceprezesi – płk dypl. pil. Mieczysław Toboła, płk dypl. pil. Jerzy Rybicki, sekretarz – ppłk pil. Tadeusz Chrobak, skarbnik – ppłk nawig. Henryk Drożdżik.

Zarząd Oddziału: prezes - płk dypl. pil. Kazimierz Grzybowski, wiceprezes - płk mgr Eugeniusz

Sitkowski, sekretarz - płk inż. Marian Jach, skarbnik - płk dypl. pil. Jerzy Rybicki, rzecznik dyscyplinarny - płk mgr Stanisław Wierzbicki, rzecznik prasowy - płk mgr inż. Stanisław Opiekuński, członkowie: płk pil. Tadeusz Gałęski, płk dypl. Zygmunt Tomaszewski i ppłk inż. Kazimierz Lisiecki.
1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 240 członków.

Oddział Radomski

Powstanie Oddziału Radomskiego SSLWRP było odpowiedzią na zapotrzebowanie licznegoradomskiego środowiska lotniczego. Inicjatorami powstania Oddziału w Radomiu były osoby, które od kilku lat uczestniczyły w pracach Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego. W styczniu 2005 r. na spotkaniu koleżeńskim przy ogromnym poparciu dowódcy SP gen. broni pil. Ryszarda Olszewskiego i komendanta rektora WSOSP gen. bryg. pil. Ryszarda Hacia zapadła decyzja zwołania 31 marca 2005 r. zebrania założycielskiego Oddziału. W trakcie zebrania wybrano władze Oddziału Radomskiego SSLW RP - Zarząd : prezes – ppłk Albin Kosek, wiceprezes – płk Marian Kajtowski, sekretarz – mjr Ryszard Bryś, skarbnik – płk Andrzej Stobiecki, członkowie – mjr pil. Kazimierz Kuźniar, mjr pil. Grzegorz Grzegorzczak.

Zarząd Oddziału: prezes - płk dypl. Andrzej Stobiecki, wiceprezes - płk pil. mgr inż. Kazimierz Kuźniar, sekretarz - płk mgr Ryszard Bryś, skarbnik - ppłk pil. mgr inż. Zenon Winnicki, członek - mjr pil. Kazimierz Grzegorzczak.

Komisja Rewizyjna: przewodniczący - mjr pil. Lech Kubacki, członkowie: płk dypl. pil. Kazimierz Chojnacki, ppłk Wiesław Oleksów;

Sąd Koleżeński: płk pil. Tadeusz Karwicki, płk pil. Albin Kossek, płk mgr Marian Kajtowski.

1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 40 członków.

Oddział Śląski

Oddział Śląski powstał - do tego czasu - jako ostatni Oddział Stowarzyszenia. Oficerowie, którzy mieszkali na Śląsku należeli do Oddziału Krakowskiego. Z inicjatywy ppłk. Marka Zapióra powstała grupa inicjatywna powołania Oddziału Śląskiego. Po dopełnieniu formalności statutowych złożono wnioski do Zarządu Głównego o powołaniu Oddziału. 30 września 2009 roku odbyło się w Katowicach Walne Zebranie Członków Krakowskiego Oddziału z rejonu Śląska, którego głównym celem było założenie Oddziału Śląskiego. Zarząd Główny reprezentował prezes gen. dyw. pil. Franciszka Macioła, a Oddział Krakowski prezes ppłk Wojciech Ochodzki. Dokonano wyboru władz. I organów Oddziału. Prezesem został ppłk pil. Marek Zapiór. Zarząd główny stosowną uchwałą powołał Oddział Śląski z siedzibą w Katowicach.

Zarząd Oddziału: prezes - płk pil. Marek Zapiór; wiceprezes - st. chor. szt. Grzegorz Cofała; sekretarz - płk mgr Kazimierz Mazepa; skarbnik - mjr nawig. Jerzy Frydrych; rzecznik dyscyplinarny - st. chor. szt. nawig. Józef Tworek; pełnomocnik do spraw kontaktu z mediami - kpt. mgr Marek Kułakowski; członkowie zarządu - ppłk nawig. Mieczysław Kowalski; ppłk nawig. mgr Jan Piechniczek.

Stan oddziału na 31 marca 2014 wynosił 61 członków, w tym jeden wspierający.

Oddział Tomaszowski

Na skutek restrukturyzacji Wojska Polskiego przestały istnieć w Tomaszowie Mazowieckim 41.Ośrodek Szkolenia Specjalistów Samochodowych i 66.Lotniczy Pułk Szkolny. Więzy dotychczas łączące środowiska tych jednostek zostały znacznie osłabione bądź zerwane. Do ich odnowienia przysłużyły się spotkania integracyjne podczas obchodów Święta Lotnictwa organizowanych przez 25. Brygadę Kawalerii Powietrznej w Tomaszowie Mazowieckim. Była to głównie zasługa kolejnych dowódców 7. dywizjonu Lotniczego im. 66. Lotniczego Pułku Szkolnego oraz inwencji byłych żołnierzy, takich jak: ppłk pil. Mieczysław Różański, ppłk pil. Edward Utecht, ppłk pil. Maciej Kamyk i mjr Edward Seremet. W trakcie tych spotkań powstała idea utworzenia Oddziału SSLW RP w Tomaszowie Mazowieckim. Uzyskawszy pozytywną opinię Zarządu Głównego SSLW RP 1 marca 2007 r. było się zebranie założycielskie. 17 maja 2007 r. było pierwsze Walne Zebranie Członków Oddziału. Obowiązki prezesa Oddziału przyjął ppłk pil. Zenon Mackiewicz. Nowe władze Tomaszowskiego Oddziału SSLW RP, wybrano na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym 27. 05. 2011 roku. Prezesem powtórnie został wybrany ppłk pil. Zenon Mackiewicz, a w skład zarządu zostali powołani: płk dypl. dr Waldemar Komenda, ppłk mgr Andrzej Jurek, ppłk pil. Mieczysław Różański,

ppłk pil. Krzysztof Tuzikiewicz, mjr pil. Jerzy Niepołomski oraz kpt. nawig. Marek Krasoń. W skład Komisji Rewizyjnej zostali wybrani: mjr Edward Seremet - przewodniczący, ppłk pil. Maciej Kamyk i ppłk pil. Marek Wasiak. Skład Sądu Koleżeńskiego stanowią: ppłk Ryszard Klimczak - przewodniczący, mjr pil. Bogusław Łacki oraz mjr pil. Gabriel Białas.

1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 53 członków.

Oddział Warszawko-Mazowiecki

Połowa lat 90. ubiegłego była szczególnym okresem dla warszawskiego środowiska seniorów lotnictwa. W roku 1994 zapoczątkowana została działalność Warszawsko-Mazowieckiego Oddziału Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. 15 listopada 1994 r. powstała grupa inicjatywna pod kierownictwem gen. bryg. pil. Andrzeja Rybackiego, która tydzień później zorganizowała zebranie założycielskie. Wybrano władze w postaci Zarządu Oddziału, składającego się z pięciu osób. Pierwszym prezesem został gen. bryg. pil. dr Andrzej Rybacki. Zarząd Główny podjął uchwałę o powołaniu Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego.

Zarząd Oddziału: prezes - gen bryg. pil. Roman Harmoza; wiceprezisi: I - płk pil. dr. Janusz Kowalski, II - ppłk pil. Zbigniew Gozdalik; sekretarz - płk dr inż. Henryk Czyżyk; skarbnik - płk dypl. pil. Stefan Rybiński, członkowie: płk dypl. pil. Jerzy Kozarek, mjr. pil. **Marian Mikołajczuk zmarł 11.04.2011r.**

1 stycznia 2014 roku Oddział liczył 302 członków.

WŁADZE I ORGANY SSLW RP

Zarząd Główny:

Prezes - gen. dyw. pil. Franciszek MACIOŁA

Wiceprezisi: gen dyw. pil. Czesław Mikrut i płk Leszek Czarnyszewicz

Sekretarz – płk Zenon Zgoła

Skarbnik – płk Kazimierz Szkołut

Członkowie: płk Z. Anger, płk J. Barełkowski, płk dypl. Pil. R. Grundman, gen. bryg. pil. R. Harmoza, płk R. Kamiński, płk M. Kossowski, gen. dyw. pil. T. Krawczyk, płk J. Socha, płk A. Suszkiewicz

Główna Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący – płk Tadeusz Ciupak

Członkowie: płk J. Bieruta, płk Czesław Brzozowski, ppłk Ferenc

Główny Sąd Koleżeński:

Przewodniczący – gen. bryg. Edward. Łukasik

Zastępca – płk Stanisław Bałtaj

Członkowie: płk J. Dendzik, , płk J. Radwański, ppłk S. Rychlik

Obrady Zarządu

LUDZIE STOWARZYSZENIA

I. Prezesi Stowarzyszenia

Płk Tadeusz Myśko

Płk Tadeusz Myśko urodził się 26. 06. 1926 r. na kresach wschodnich. Służbę wojskową rozpoczął 20. 03. 1944 r. w szkole Oficerskiej w Riazaniu. Po uzyskaniu stopnia oficerskiego pełnił wiele funkcji w wojsku od dowódcy plutonu do Szefa Zaopatrzenia Wojsk Lotniczych. W 1974 roku - ze względu na stan zdrowia - przeszedł na emeryturę. Działał w związkach kombatanatów, a 1989 roku był inicjatorem utworzenia Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Operacyjnego, które później przekształciło się w Stowarzyszenie Seniorów Wojskowego RP. Od początku utworzenia Stowarzyszenia był jego prezesem. 1995 roku - podczas VII Zjazdu Delegatów - złożył rezygnację z pełnienia funkcji prezesa. Przyczyną był pogarszający się stan zdrowia. Delegaci przyjęli rezygnację i podjęli uchwałę nadania mu tytułu „Honorowy Prezes Stowarzyszenia”. Zmarł 19. 07. 2001 r. Pochowany został z honorami wojskowymi w Alei Zasłużonych Cmentarza Junikowo w Poznaniu.

Płk Bolesław Halerz

Płk Bolesław Halerz urodził się 13. 05. 1929 r. w Cermnej koło Jasła. Służbę wojskową rozpoczął w 1950 roku w pułku czołgów. W 1951 roku przeniesiony został do Oficerskiej Szkoły Lotniczej, którą ukończył rok później. W 1969 roku ukończył Akademię Sztabu Generalnego, a 1977 r. obronił na tej uczelni pracę doktorską i otrzymał tytuł doktora nauk wojskowych. Jako pilot pracował na wielu stanowiskach, a po zakończeniu służby w powietrzu pracował w Dowództwie Wojsk Lotniczych. Zrealizował wiele filmów szkoleniowych. W 1990 roku przeniesiony został do rezerwy. Od 1991 roku aktywnie pracuje w Stowarzyszeniu Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Od 1995 do 2009 roku był prezesem Zarządu Głównego Stowarzyszenia. W 2009 roku został „Honorowym Prezesem SSLW RP. Nadal aktywnie pracuje dla Stowarzyszenia.

Gen. dyw. pil. Franciszek Macioła

Gen. dyw. pil. Franciszek Macioła 10. 01. 1944 r. w Chorzowie. Po maturze rozpoczął studia na Politechnice Śląskiej. Przerwał je, decydując się na służbę w lotnictwie, wstępując do Oficerskiej Szkoły Lotniczej. Ukończył ją jako prymus i został promowany na stopień podporucznika. Oprócz

dęblńskiej szkoły ukończył w lipcu 1975 r. – z wyróżnieniem – Wojskową Akademię Lotniczą im. J. Gagarina w Monino, a w lipcu 1986 r. – także z wyróżnieniem – Wojskową Akademię Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych Związku Radzieckiego w Moskwie. Przeszedł prawie wszystkie szczeble dowodzenia od dowódcy klucza aż do dowódcy korpusu lotniczego. Dowodzone przez niego jednostki: pułk i dywizja były wyróżnione w rozkazie Ministra Obrony Narodowej. W 1998 roku, po rozwiązaniu Korpusu przeniesiony został do dyspozycji Ministra Obrony Narodowej gdzie wykonywał do 2000 r. zlecone obowiązki służbowe w Sztabie Generalnym WP. Do stopnia generała brygady awansowany został w 1990 r., a generała dywizji w 1996 r. Na Zjeździe delegatów – 8 czerwca 2009 r. wybrany został prezesem Stowarzyszenia.

II. Zasłużeni Działacze Stowarzyszenia

Gen. dyw. pil. Tytus Krawczyc

Gen. dyw. pil. Tytus Krawczyc urodził się 5. 10. 1930 r. w Sielewiczach w województwie nowogrodzkim. Po ukończeniu gimnazjum ochotniczo wstąpił do wojska. W 1948 r. został skierowany do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie, którą ukończył dwa lata później. Oprócz OSŁ ukończył – z wyróżnieniem – Akademię Sztabu Generalnego w Warszawie, a w 1975 r. Wojskową Akademię Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych Związku Radzieckiego w Moskwie. Przeszedł wszystkie szczeble dowodzenia, a ukoronowaniem kariery lotniczej było objęcie w 1983 roku funkcji dowódcy Wojsk Lotniczych. W 1989 roku przeniesiony został do służby dyplomatycznej i wyznaczony na stanowisko attaché wojskowego i lotniczego w Ambasadzie RP na Węgrzech. W 1993 r. przeniesiony do rezerwy. W latach 1972-1976 był posłem na Sejm RP.

Gen. bryg. pil. Zdzisław Żarski

Gen. bryg. pil. Zdzisław Żarski urodził się 22. 11. 1926 r. w Warszawie. W 1946 roku ukończył Oficerską Szkołę Lotniczą w Dęblinie, a w 1963 Wojskową Akademię Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych Związku Radzieckiego w Moskwie. Pełnił odpowiedzialne stanowiska, aż do Szefa Sztabu - Zastępcy Dowódcy Wojsk OPK. Generałem brygady został mianowany w roku 1966. W 1982 został mianowany profesorem nadzwyczajnym nauk wojskowych. W 1992 roku przeniesiony został w stan spoczynku. Był organizatorem i prezesem Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego. Trzy kadencje był członkiem Zarządu Głównego Stowarzyszenia. Zmarł 3 lutego 2006 roku.

Gen. bryg. Edward Łukasik

Gen. bryg. Edward Łukasik urodził się 16. 03. 1926 r. w Wilkołazach (województwo lubelskie). W 1940 roku został wywieziony na roboty przymusowe do Niemiec. Po wyzwoleniu w 1945 roku powrócił do Lublina. W 1947 r. powołany został do służby wojskowej. W 1949 roku na własną prośbę skierowany został do Oficerskiej Szkoły Politycznej w Łodzi, a rok później mianowany na pierwszy stopień oficerski. W 1995 ukończył Wojskową Akademię Polityczną w Warszawie. Pełnił obowiązki w pionie politycznym Wojsk OPK, a następnie Wojsk Lotniczych, na różnych stanowiskach aż do zastępcy dowódcy Wojsk Lotniczych do spraw politycznych. Generałem brygady mianowany był w roku 1977. W latach 1982-1990 został urlopowany do pracy poza wojskiem. W stan spoczynku przeniesiony w 1991 roku. Przez wiele kadencji pełnił funkcję przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego Stowarzyszenia.

Gen. bryg. Edward Hyra

Gen. bryg. Edward Hyra urodził się 8. 10. 1938 r. w Toruniu. Do służby wojskowej powołany został w 1950 roku. Po przeszkoleniu unitarnym i specjalistycznym skierowany został w roku 1959 do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Radomiu, którą ukończył trzy lata później i został mianowany na stopień podporucznika. W 1971 r. ukończył Akademię Sztabu Generalnego w Warszawie. Pełnił różne stanowiska w pionie lotniczym do stanowiska szefa szkolenia - zastępcy dowódcy Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej. W latach 1990 – 1994 był komendantem Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych. Na stopień generała brygady mianowany był w 1989 roku. W październiku 1998 roku przeszedł w stan spoczynku. Pełnił funkcję prezesa Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego. Po ciężkiej chorobie zmarł w roku 2009. Pochowany został na cmentarzu w Toruniu.

Płk Stanisław Blaszk

Płk Stanisław Blaszk urodził się 4. 08. 1930 r. w Łodzi. Do służby wojskowej powołany w 1950 roku. Dwa lata później ukończył Oficerską Szkołę Lotniczą, a następnie służył - jako pilot – dochodząc do stanowiska starszego nawigatora pułku. Jako pierwszy Polak przeszkolony na Su-7. Wielokrotnie uczestniczył w defiladach lotniczych. W 1973 roku ukończył Akademię Sztabu Generalnego i został przeniesiony do Dowództwa Wojsk Lotniczych do Zarządu Szkolenia Lotniczego, w którym pełnił obowiązki Szefa Oddziału Studiów i Programowania. W 1990 roku przeniesiony do rezerwy. Był wówczas nadal zdolny do wykonywania lotów, co stwierdziła Wojskowa Komisja Lekarska. Aktywnie włączył się do pracy w Stowarzyszeniu. Przez trzy kadencje był przewodniczącym Głównej Komisji Rewizyjnej. W związku z pogarszającym się stanem zdrowie zrezygnował z tej funkcji, ale nadal wspiera jej działania.

Płk Tadeusz Ćwikła

Płk Tadeusz Ćwikła urodził się w Łukowicach Starych na wschodnich kresach Polski. W latach 1940 - 1946 był deportowany z rodziną na Syberię, gdzie będąc młodocianym musiał ciężko pracować. Po powrocie do Polski w 1948 r. został powołany do zasadniczej służby wojskowej, a następnie do Oficerskiej Szkoły Samochodowej w Pile, którą ukończył w 1951 r. Pracował na różnych stanowiskach w służbie samochodowej w Słupsku i w Powidzu, a następnie w Poznaniu. W stan spoczynku przeniesiony był w 1990 roku. Był jednym z założycieli Stowarzyszenia. Przez cały czas pracował jako członek Zarządu Głównego. Był inicjatorem budowy Kwatery Lotników Polskich na Cmentarzu Miłostowo w Poznaniu. Zmarł, po ciężkiej chorobie 25. 03. 2010 r. i został pochowany z honorami wojskowymi i sztandarem Stowarzyszenia w Kwaterze Lotników Polskich, którą sam tworzył.

Płk Ryszard Jakulewicz

Płk Ryszard Jakulewicz urodził się 12. 03. 1928 r. w Białymstoku. Do służby wojskowej powołany był w 1949 roku i skierowany na Skrócony Kurs Oficerów Rozpoznania Powietrznego, który ukończył w 1950 r. uzyskując stopień chorążego. W roku 1950 przeszkolony był w Oficerskiej Szkole Lotniczej w Dęblinie i skierowany do pracy jako oficer w pionie sztabowym. W 1966 r. ukończył Akademię Sztabu Generalnego, a później pracował na stanowiskach szefa sztabu pułku i brygady. W 1977 r. objął stanowisko Szefa Oddziału Rozpoznawczego Sztabu Wojsk Lotniczych, które pełnił do przejścia na emeryturę. W 1989 został zwolniony z zawodowej służby wojskowej. Natychmiast po tym wydarzeniu rozpoczął działalność w Stowarzyszeniu. Od początku był członkiem Zarządu Głównego pełniąc funkcję sekretarza z przerwą na jedną kadencję – aż do śmierci. Zmarł 9. 04. 2010 r., po ciężkiej chorobie. Został pochowany z honorami wojskowymi i sztandarem Stowarzyszenia na Piątkowskim cmentarzu w Poznaniu.

Płk Artur Suszkiewicz

Płk Artur Suszkiewicz urodził się 8. 01. 1930 r. w Dukszycach (woj. Wileńskie). W 1950 r. ukończył Liceum Mechaniczne. Rok później wcielony do wojska i skierowany do Oficerskiej Szkoły Samochodowej, którą ukończył w 1953 r. Skierowano go do 12. Brygady Lotnictwa Taktycznego na stanowisko dowódcy plutonu samochodów specjalnych. Awansował na kolejne stanowiska w służbie samochodowej dochodząc do dowódcy Batalionu Transportowego Materiałów Pędnych i Smarów. W roku 1990 zwolniony z zawodowej służby wojskowej. Od początku włączył się w nurt pracy Stowarzyszenia. Przez wiele kadencji nieprzerwanie działa w Zarządzie Głównym wykazując wielkie zaangażowanie – szczególnie w sprawach logistycznych. Dba o Kwaterę Lotników Polskich na Cmentarzu Miłostowo.

III. Prezesi Oddziałów Stowarzyszenia

Oddział Warszawsko-Mazowiecki

Gen. bryg. pil. Roman Harmoza urodził się 12. 02. 1937 r. Bućkiewiczach (województwo wileńskie). W roku 1956 został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Radomiu, którą skończył w 1960 roku i jako prymus awansowany do stopnia podporucznika. W 1969 roku ukończył Akademię

Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych Związku Radzieckiego w Moskwie. W czasie służby pełnił wiele odpowiedzialnych stanowisk do zastępcy dowódcy Wojsk Lotniczych do spraw liniowych. Od czerwca 1991 r. do października 1993 był attaché wojskowym, morskim i lotniczym w Ambasadzie RP w Moskwie. Od 1994 roku pełnił obowiązki dyrektora Departamentu Kadr MON, a następnie dyrektora generalnego w MON. W latach 1995-1997 był zastępcą szefa Misji Organizacji Bezpieczeństwa i współpracy w Gruzji. W maju 1997 r. odszedł w stan spoczynku. Na stopień generała brygady był awansowany w 1986 r. Jest prezesem Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego oraz prezesem Klubu Generałów.

Oddział Poznański

Plk Kazimierz Grzybowski urodził się 9 września 1930 r. w Łopatkach (powiat Wąbrzeźno). W 1950 r., po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego i zdaniu matury został wcielony do Szkoły Oficerów Rezerwy w pułku artylerii przeciwlotniczej. Następnie przeniósł się do Oficerskiej Szkoły Lotniczej nr 4 w Dęblinie, którą ukończył w marcu 1952 roku, otrzymując stopień podporucznika. Początkowo był instruktorem lotniczego szkolenia podstawowego, a następnie kolejno dowódcą klucza i nawigatorem szkolnej eskadry lotniczej. W 1963 przeniesiony został do Centrum Szkolenia Lotniczego w Modlinie, a w 1964 r. do pułku lotnictwa myśliwskiego w Goleniowie, gdzie doszedł do stanowiska dowódcy pułku. W roku 1970 skończył Akademię Sztabu Generalnego. W latach 1974-1978 był zastępcą do spraw liniowych dowódcy 4 DLM w Malborku. W 1978 r. został przeniesiony do Dowództwa Wojsk Lotniczych, gdzie był najpierw szefem Oddziału Bezpieczeństwa Lotów WL, a następnie Szefem Oddziału Szkolenia Podstawowego i Kursów. W roku 1990 zwolniony do rezerwy i przeniesiony w stan spoczynku. Do Stowarzyszenia wstąpił w roku 1994. W latach 1999-2003 pełnił funkcję sekretarza Zarządu Głównego, a od 2007 r. jest prezesem Zarządu Oddziału Poznańskiego.

Morski Klub Seniorów Lotnictwa Oddział Gdyński

Plk Aleksy Antoniewicz urodził się 16. 10. 1934 r. w Miejscowości Kajew powiat Kutno. W roku 1954 przyjęty został do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Radomiu, którą ukończył w 1957 r. i został awansowany do stopnia podporucznika. Po ukończeniu szkoły skierowany został do lotnictwa morskiego i służył w 34. pułku lotnictwa morskiego w Babich Dołach. Później awansował na wyższe stanowiska – do starszego nawigatora pułku w 1990 r. przeniesiony został do rezerwy. W tym samym roku wstąpił do Morskiego Klubu Seniorów Lotnictwa., a od stycznia 2001 r. do Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, gdzie pełni obowiązki prezesa Zarządu Gdyńskiego Oddziału. W 2002 r. – z okazji Święta Lotnictwa- awansował do stopnia pułkownika.

Oddział Bialsko – Podlaski

Plk Stanisław Smolarek urodził się 11 stycznia 1947 r. w Kutnie. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w 1966 r. wstąpił do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Szkołę ukończył – już jako Wyższą OSL – w roku 1971. Początkowo był instruktorem pilotażu w 66. lpszb w Tomaszowie Mazowieckim, a od 1974 do 1984 roku pełnił służbę w 38. plszb w Modlinie dochodząc do stanowiska zastępcy dowódcy pułku do spraw liniowych. W latach 1976-1979 studiował na Akademii Sztabu Generalnego. W 1986 objął stanowisko dowódcy 61. lpszb w Białej Podlaskiej. W 1991 przeniesiony do WOSL w Dęblinie, gdzie powierzono mu stanowisko starszego inspektora Sekcji Służb. 18 października 1991 przeniesiony został do rezerwy. Po zakończeniu służby wojskowej był inicjatorem utworzenia Oddziału Bialsko – Podlaskiego. Został wybrany prezesem Oddziału. Te obowiązki pełni już piątą kadencję.

Oddział Tomaszowski

Plk pil. mgr Zenon Mackiewicz urodził się 30. 10. 1947 r. w Wincentowie na Litwie. Po ukończeniu szkoły średniej 3 stycznia 1966 r. rozpoczął studia w Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Szkołę ukończył w 1968 roku i uzyskał stopień podporucznika. Zawodową służbę rozpoczął w 66. lpszb, a następnie kontynuował w 61. lpszb w Nowym Mieście. W 1978 r. został przeniesiony do 66. lpszb w Nowym Glinniku koło Tomaszowa Mazowieckiego, a po rozwiązaniu tej jednostki w 1989 r. dalszą służbę pełnił w 60. lpszb w Radomiu. W trakcie pełnienia służby zajmował kolejne stanowiska od pilota-instruktora aż do zastępcy dowódcy pułku do spraw szkolenia. W 1982 r. uzyskał tytuł magistra na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Służbę zawodową

zakończył 31 maja 1997 r. Jest współzałożycielem Tomaszowskiego Oddziału SSLW RP i od 17 maja 2007r. pełni funkcję prezesa Oddziału.

Oddział Modliński

Plk pil. Eugeniusz Politowski urodził się w 1937 r. w Toruniu. Po ukończeniu szkoły średniej rozpoczął naukę w Oficerskiej szkole Lotniczej. Szkołę ukończył w roku 1960 uzyskując stopień podporucznika. Skierowany został do pułku szkolnego w Dęblinie na stanowisko instruktora-pilota na samolotach odrzutowych typu Lim. W 1967 r. – ze względów zdrowotnych – przeniesiony został do lotnictwa rozpoznawczego i wykonywał loty usługowe na samolotach Li-2 i An-2. Z chwilą powstania 38. Pułku Szkolno-Bojowego w Modlinie powrócił do latania na samolotach odrzutowych i służył, aż do chwili rozwiązania pułku. Był członkiem grupy inicjatywnej utworzenia Oddziału Modlińskiego SSLW RP. Początkowo był sekretarzem Zarządu, a od 2009 r. jest prezesem Modlińskiego Oddziału.

Oddział Śląski

Plk pil. Marek Zapiór urodził się 24. 04. 1937 roku w Jędrzejowie. W 1955 r. po ukończeniu Technikum Budowlanego w Krakowie, został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Promocję na pierwszy stopień oficerski i tytuł pilota myśliwskiego uzyskał w 1959 roku. Po promocji otrzymał przydział do 13. pułku lotnictwa myśliwskiego w Łęczycy. W 1970 roku zostaje przeniesiony do 39. plm OPK w Mierzęcicach na stanowisko dowódcy eskadry. W latach 1974-1975 szkolił się w Akademii Lotniczej w Monino na kursie nawigatorów. W 1977 roku zostaje wyznaczony na stanowisko starszego nawigatora 39 plm OPK. W 1979 r. - ze względu na stan zdrowia - zostaje oddelegowany do pracy w Aeroklubie Śląskim na stanowisko kierownika aeroklubu. W 1985 roku po orzeczeniu komisji lekarskiej uznany zostaje jako nie zdolny do zawodowej służby wojskowej i przeniesiony do rezerwy. Początkowo był członkiem Krakowskiego Oddziału Stowarzyszenia. Z jego inicjatywy powołany został Śląski Oddział SSLW RP, którego został prezesem. W 2012 roku został awansowany do stopnia pułkownika.

Oddział Kujawski

Plk pil. Antoni Jaroszewicz urodził się 27. 04. 1941 r. w Mitawie na terenie Łotwy. Po ukończeniu Technikum Rolniczego rozpoczął w 1960 r. naukę w Oficerskiej Szkole Lotniczej w Dęblinie. Szkołę Lotniczą ukończył w 1963 r. w stopniu ppor. pil. z 3 klasą pilota. Zawodową służbę wojskową rozpoczął w 51. plmsz w Pile. Ze względów rodzinnych odsunięto go od latania i skierowano do kompani wartowniczej na stanowisko dowódcy plutonu. Po 1,5 roku przywrócono go do latania i skierowano do 1. Klucza Śmigłowców w Orzyszu. Po 5 latach na własną prośbę został przeniesiony do 56. pśwl w Inowrocławiu. Tam od stanowiska dowódcy klucza dochodzi do szefa strzelania powietrznego pułku. W 1989 r. przeniesiony został do rezerwy. Współtworzył Oddział Kujawski zostając jego pierwszym prezesem. Funkcję tę pełni do chwili obecnej. W 2013 r. awansowany do stopnia pułkownika.

Oddział Dębliński

Pplk pil. inż. Ryszard Głodek urodził się 18. 08. 1933 r. w Wąwolnicy woj. Lublin. Po ukończeniu Technikum Budowy Maszyn Górniczych w 1953 r. został powołany do wojska i skierowany na kurs mechaników lotniczych do Technicznej Szkoły Wojsk Lotniczych w Zamościu. Wiosną 1954 r. został skierowany do Oficerskiej Szkoły Lotniczej Nr 4 w Dęblinie. Szkołę kończy w 1955 r. uzyskując stopień podporucznika i tytuł pilota wojskowego w lotnictwie szturmowym. Został skierowany do 51. Pułku Lotnictwa Szturmowego Poznań-Ławica, a następnie przeniesiony z pułkiem do Piły. W 1958 r. na własną prośbę został przeniesiony do OSL w Dęblinie na stanowisko pilota-instruktora. Pełnił obowiązki dowódcy klucza, nawigatora eskadry, zastępcy dowódcy do spraw szkolenia i liniowych oraz starszego inspektora bezpieczeństwa lotów. W 1984 ukończył studia inżynierskie. Był przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Dęblińskiego Oddziału SSLW RP, a obecnie jest prezesem Oddziału.

Oddział Piłski

Plk dypl. nawig. inż. Jan Ficerman urodził się 31 stycznia 1951 r. w Żarczynie (powiat Gryfino). W 1969 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące w Chojnie. W 1969 r. wstąpił do Wyższej Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Po ukończeniu WOSL pełnił służbę w 41. pułku lotnictwa myśliwskiego w Malborku. W 1977 r. zostaje skierowany na studia w Akademii Sztabu Generalnego WP, po ukończeniu których pełni służbę w pionie operacyjnym sztabu 4. Dywizji Lotnictwa Myśliwskiego, a w 1983 r. wraca do 41. plm na stanowisko szefa sztabu pułku. W 1990 r. po rozformowaniu 4. DLM zostaje w 1991 r. Szefem Sztabu – Zastępcą Dowódcy 2. Dywizji Lotnictwa Myśliwsko-Bombowego w Pile. W 1994 r. zostaje skierowany na studia w Akademii Obrony Narodowej Federacji Rosyjskiej o poziomie strategiczno-obronnym. Po ukończeniu przyjmuje obowiązki Zastępcy Szefa Sztabu 4. Korpusu Lotniczego w Poznaniu. Po rozformowaniu 4 KL w latach 1999-2000 jest asystentem Szefa Sztabu Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej. W ramach doskonalenia służby i zdobywania doświadczenia uczestniczy w inspekcjach kontyngentów na Bałkanach, w Iraku i Afganistanie. W 54 rocznicę urodzin odchodzi do rezerwy. W Stowarzyszeniu Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP od 2009 r. w 2011 r. wybrany prezesem Oddziału.

Oddział Krakowski

Pplk pil. Benedykt Siemaszko urodził się 18 lipca 1930 roku w Pątnowie w województwie wielkopolskim. Od 1948 roku uczęszczał do gimnazjum im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. W dniu 25 sierpnia 1951 r. przyjęty został do Oficerskiej Szkoły Lotniczej Nr 4 na Dęblinie. 17 października 1953 r. podchorążowie piloci i obserwatorzy Oficerskiej Szkoły Lotniczej Nr 4 ukończyli kurs wykształcenia teoretycznego i praktycznego. 24 października 1953 r. uzyskał tytuł pilota lotnictwa szturmowego. Po promocji został skierowany do 16 Dywizji Szturmowej w Pile, a stąd do 53. Pułku lotnictwa szturmowego w Mirosławcu. 15 grudnia 1955 roku skierowany został do 6. pułku lotnictwa szturmowego w Pile. W 1957 roku przeszkolił się na samolotach odrzutowych. Latał również jako pilot oraz instruktor na samolocie Ts-8(Bies) i Jak-11 po ukończeniu 4-miesięcznego kursu nawigatorów eskadr w Dęblinie. W 1963 roku został skierowany na przeszkolenie na samolocie An-2 na lotnisku Poznań-Ławica. Po przeszkoleniu został skierowany do tworzącego się pułku transportowego w miejscowości Kraków-Balice. Od 1973 roku latał na samolotach AN-26 jako dowódca załogi. W kwietniu 1979 r. przeszedł do rezerwy. Od kwietnia 2011 roku jest Prezesem Krakowskiego Oddziału Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej.

Oddział Radomski

Plk Andrzej Stobiecki służbę wojskową rozpoczął 28. 09. 1964 r. w Technicznej Oficerskiej Szkole Wojsk Lotniczych w Oleśnicy. Promowany był 8. 09. 1967 roku. Rozpoczął służbę zawodową w 61 lotniczym pułku szkolnym na stanowisku technika klucza. Od 13. 06. 1972 roku do chwili skierowania do ASG WP (12.09.1974 r.) w charakterze słuchacza, pełnił służbę na różnych stanowiskach w 60 lotniczym pułku szkolnym w Radomiu. Po ukończeniu ASG WP był starszym pomocnikiem szefa wydziału operacyjnego Wyższej Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Od 22. 08. 1981 r. do 25. 10. 1988 r. pełnił obowiązki szefa sztabu 60 lotniczego pułku szkolnego w Radomiu. Od 25. 10. 1988 r. rozpoczął wykonywanie obowiązków w strukturach Obrony Cywilnej Kraju, początkowo jako szef Miejskiego Inspektoratu w Radomiu, następnie jako Dyrektor Wydziału Urzędu Wojewódzkiego również w Radomiu. Po zmianach struktur administracyjnych od 30. 04. 1999 r. do chwili zwolnienia pozostał na stanowisku kierownika oddziału zamiejscowego Wydziału Zarządzania Kryzysowego Ochrony Ludności i Spraw Obronnych Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego delegatura w Radomiu. 31 grudnia 2001 roku został odwołany z pełnienia służby w jednostce organizacyjnej poza MSWiA. 31 stycznia 2002 r. zwolniony z zawodowej służby wojskowej i przeniesiony do rezerwy. Prezes Oddziału Radomskiego.

Oddział Goleniowski

Pplk w st. spocz. Zbigniew Skowroński. Urodził się 26 lutego 1950 roku w Szczecinie. W 1970 roku ukończył Technikum Mechaniczne w Stargardzie Szczecińskim i uzyskał tytuł technika mechanika. Następnie wstąpił do Wojskowej Akademii Technicznej, którą ukończył w 1974 roku

uzyskując stopień podporucznika i tytuł inżyniera elektronika. Od 1 września 1974 roku służył w 2. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego „KRAKÓW” zajmując kolejno stanowiska: dowódcy klucza eksploatacji lotniczych urządzeń elektronicznych oraz inżyniera specjalności. Po rozwiązaniu 2. PLM „KRAKÓW” w styczniu 1994 roku kontynuował służbę wojskową w 41. pułku lotniczym w Malborku, na stanowisku inżyniera specjalności. 30 czerwca 1997 roku zwolniony do rezerwy. Od 1998 roku do chwili obecnej pracuje w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego na stanowisku głównego specjalisty. Jako major w stanie spoczynku został mianowany 15 sierpnia 2012 roku na stopień podpułkownika. Zainicjował utworzenie na terenie Goleniowa Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Wiceprezes Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP Oddział w Goleniowie (od 2004). Prezes Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP Oddział w Goleniowie (od 2013 r.).

Oddział Lubelski

Ppłk pil. inż. Jan Ptasiński drogę do latania rozpoczął od uzyskania tytułu pilota wojskowego. W 1969 roku rozpoczął naukę w WOSL, którą ukończył w 1972 roku i został promowany do stopnia podporucznika. w Dęblinie. Dostał przydział do 3. DLMSZs w Świdwinie i skierowany do 40. pułku lotnictwa myśliwsko - szturmowego. W 1985 roku przeszkolony na samolotach Su-22. Później pełnił służbę w pułku szkolnym w Modlinie, następnie do 36. splt w Warszawie. W roku 1989 przeniesiony do rezerwy. Po zorganizowaniu Oddziału Lubelskiego wstąpił w jego szeregi. Pełni obowiązki prezesa Oddziału.

Szanowni Seniorzy !

Z okazji XXV-lecia Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP wszystkim Członkom składam serdeczne podziękowanie za lata pracy i zaangażowania ku chwale naszych lotniczych tradycji. Jestem przekonany, że dzięki naszym staraniom pamięć o wspaniałych kartach historii polskiego lotnictwa nie zaginie – szczególnie wśród młodego pokolenia. W tym miejscu pragnę podziękować wszystkim naszym sympatykom i darczyńcom za wsparcie w realizacji naszych przedsięwzięć. Jednocześnie każdemu z nas składam życzenia dalszych lat w zdrowiu w gronie najbliższych.

Z lotniczym pozdrowieniem

Prezes Zarządu Głównego SSLW RP

gen. dyw. pil. Franciszek Macioła

AUTORZY MONOGRAFII

Plk dr Leszek Czarnyszewicz rozpoczął przygodę z lotnictwem w roku 1955 – kończąc kurs szybowcowy, uzyskując licencję pilota szybowcowego. W 1956 roku rozpoczął naukę w Technicznej Oficerskiej Szkole Lotniczej w Oleśnicy. W 1957 roku szkołę rozwiązano w wyniku redukcji. W tym samym roku rozpoczął naukę w Oficerskiej Szkole Wojsk Chemicznych, którą ukończył w 1960 roku. Po skończeniu szkoły i uzyskaniu stopnia podporucznika został skierowany do Dowództwa Lotnictwa Operacyjnego, gdzie otrzymał zadanie sformowania pierwszego w lotnictwie pododdziału chemicznego. W tej jednostce służył do 1968 roku. Następnie został przeniesiony do Dowództwa Wojsk Lotniczych i wyznaczony na stanowisko w Oddziale Wojsk Chemicznych Sztabu Wojsk Lotniczych. Od 1974 roku studiował w Akademii Sztabu Generalnego, którą skończył jako prymus w 1974 roku. Następnie przez rok pełnił obowiązki szefa zabezpieczenia chemicznego 2. DLSzR w Pile. Od 1975 do 1985 roku pełnił obowiązki starszego specjalisty w Szefostwie Wojsk Chemicznych Sztabu Wojsk Lotniczych. W latach 1979-1984 kontynuował zaoczne studia doktoranckie w ASG, które skończył w 1984 roku i uzyskał tytuł doktora nauk wojskowych. W 1985 roku wyznaczony na stanowisko Szefa Oddziału Dowodzenia Wojsk Lotniczych. W 1990 roku, ze względu na stan zdrowia został zwolniony z zawodowej służby wojskowej. W roku 2001 wstąpił do SSLW RP. Przez dwie kadencje pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia.

Podpułkownik Andrzej Górczyński, absolwent Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej (promocja 1968) zaczął służbę wojskową jako technik urządzeń nadawczo-odbiorczych w dywizjonie raketowym Wojsk OPK. Skończył – w roku 1991 - jako redaktor naczelny Tygodnika Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej „WIRAŻE”, pełniąc w redakcji dziennikarską służbę 17 lat. Był też dziennikarzem gazety „Żołnierz Wolności”. Również w Warszawie ukończył wyższe studia dziennikarskie, a później podyplomowe – tej samej specjalności - w Poznaniu. Członkiem SSLW RP został 3 stycznia 1992 roku, a 7 czerwca 1994 roku - podczas VI Zlotu - wybrany członkiem Zarządu Głównego. Wcześniej pomagał prezesowi pułkownikowi Tadeuszowi Myśce jako rzecznik prasowy. Chociaż funkcję członka Zarządu Głównego SSLW RP pełnił do 1996 roku, to nigdy nie zrezygnował z udzielania pomocy Stowarzyszeniu jako dziennikarz, fotoreporter. Czyni to nadal – przygotowując także tę monografię SSLW RP. Jest też wiceprzewodniczącym Zarządu Wielkopolskiego Oddziału Stowarzyszenia Dziennikarzy RP, działaczem Automobilkubu Wielkopolski. Jego hobby to fotografia. Chociaż jest starym studentem Akademii Trzeciego Wieku, to enior-junior czuje się młodo.

